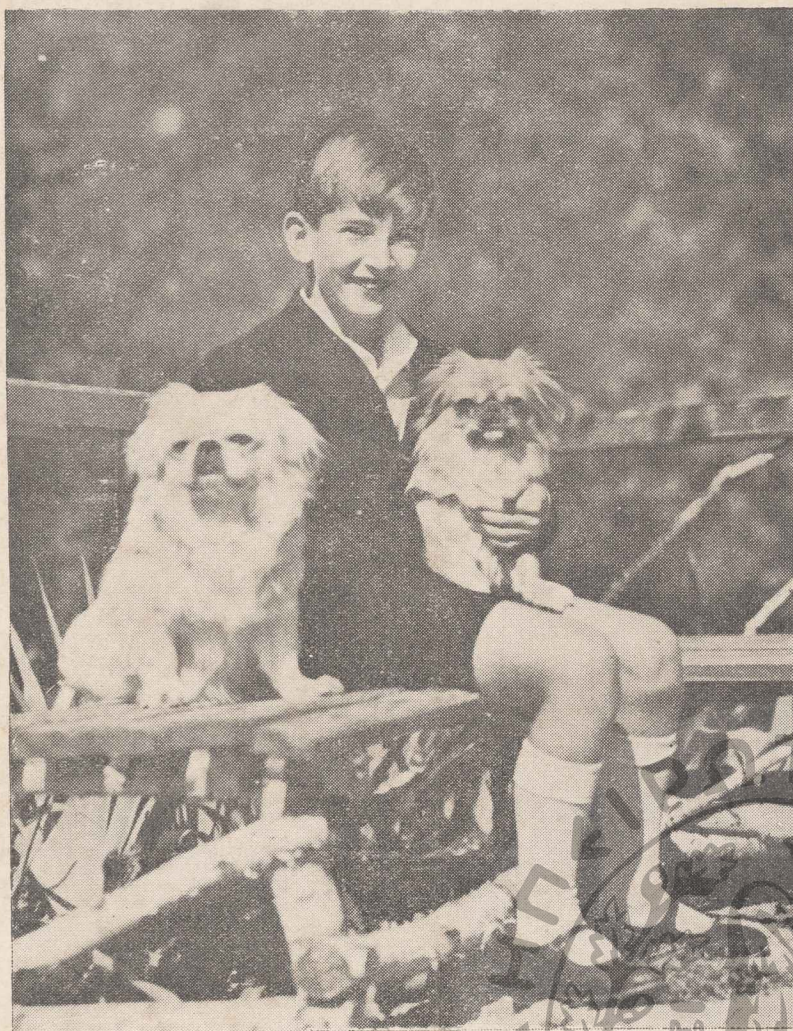

Ο ΦΙΛΟΣ ΤΩΝ ΖΩΩΝ

Ο ένδεκαετής Βασιλεύς της Γιουγκοσλαβίας Πέτρος, με τους δύο αγαπημένους του συντρόφους. (Φωτογραφία αποσταλείσα εκ Βελιγραδίου).

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΤΗΣ "ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΖΩΩΝ 1916,,

“Ο ΦΙΛΟΣ ΤΩΝ ΖΩΩΝ,” ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ Ε. Π. Ζ.

ΤΑΚΤΙΚΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ
Α. ΓΕΩΡΓΙΚΟΠΟΥΛΟΥ ΦΑΝΗΣ ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΝΝΑ ΜΠΕΚΙΑΡΗ ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΠΑΝΑΥΛΗΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΠΟΘΟΣ Μ. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ ΝΟΥΑΡΟΣ
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΕΙΑ
ΠΟΛΥΞΕΝΗ ΔΗΜΑΡΑ ΣΟΛΩΝ ΙΒΡΑΚΗΣ

Π. ΔΡΑΚΟΥΛΗΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣ. ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ (ΛΟΝΔΙΝΟΝ)
Μ. RHODES ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ (FLORIDA)
LISKA WOODHOUSE ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΕΝ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

Ἀνταποκρίσεις καὶ συνδρομαὶ διὰ τὸ περιοδικὸν δέον νὰ ἀπευθύνωνται πρὸς τὸν διευθυντὴν

ΧΑΡΙΛΑΟΝ ΛΑΓΟΥΔΑΚΗΝ
Ὁδὸς Βουκουρεστίου 23, Ἀθήναι
ΤΗΛ. 27-356

ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΖΩΩΝ - 1916

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΛΟΥΚΑΣ ΚΑΝΑΚΑΡΗΣ ΡΟΥΦΟΣ
ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΦΙΛΩΝ
Β' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΚΩΝΣΤ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΤΑΜΙΑΣ ΡΕΝΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ
ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΛΕΞΙΟΥ

ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ

ΑΓΓΕΛ. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΥ ΟΜΗΡΟΣ ΝΤΕ'Ι'ΒΗΣ
ΑΛΕΞ. ΧΩΡΕΜΗ ΧΕΡΜΠΕΡΤ ΛΑΝΣΔΕ'Ι Λ
ΣΟΦΙΑ ΝΤΕΜΙΝΤΩΦ ΘΕΜ. Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ
Α. Γ. ΓΥΑΛΙΣΤΡΑ ΜΕΝΕΛ. ΣΑΚΟΡΡΑΦΟΣ
ΟΥ'Ι'ΛΙΑΜ ΜΙΛΛΕΡ ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΛΑΓΟΥΔΑΚΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: ΔΡΧ. 25, ΕΞΩΤΕΡ: ΔΟΛΛ. 0.75, ΦΡ. 8. ΣΕΛ. 3.
ΠΟΛΥΤΕΛΟΥΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ: ΔΡΧ. 100, ΔΟΛΛ. 2, ΦΡ. 30, ΣΕΛ. 8.

Η ΗΜΕΡΑ ΤΩΝ ΖΩΩΝ

Ὁ τρίτος κατὰ σειράν ἐτήσιος ἐορτασμός τῆς Παγκοσμίου Ἡμέρας τῶν Ζώων ἐν Ἑλλάδι, ἀπέδειξεν ὅτι ὁ Θεσμός ἐρρίζωσεν εἰς τὸν τόπον μας. Διότι ἂν καὶ συνέπεσαν εἰς ἡμέρας μεγάλων ἐθνικῶν καὶ διεθνῶν ζητημάτων, τὶ ὅποια δεδικαιολογημένως ἀπασχολοῦν τὴν κοινὴν προσοχήν, ἐν τούτοις δὲν ἐξηφανίσθη ὑπὸ τὸν ὄγκον τῶν ζητημάτων αὐτῶν, ἀλλὰ κατωρθώθη νὰ φανῇ καὶ μέσα εἰς τὸν σάλον, τὸν ὅποιον ἐδημιούργει ἰδίως ἡ κλαγγὴ τῶν ὅπλων τὰ ὅποια ἡτοιμάζοντο, δυστυχῶς, καὶ πάλιν πρὸς δρᾶσιν ἤρχετο δὲ ἀκριβῶς, ἡ εἰρηνικὴ παρότρυνσις τῆς πρὸς τὰ ζῶα ἀγάπης, εἰς ἀπόλυτον ἀντίθεσιν πρὸς τὴν στυγνὴν πραγματικότητα, τὴν ὁποίαν ἀπειρογάστο οἱ καιροὶ, καὶ ἦτο ἀκριβῶς μεγαλυτέρα ἢ σημασία τῆς καὶ ἡ ἀνάγκη τῆς, διότι παρῆχε συγχρόνως μίαν ἀνάμνησιν καὶ μίαν ἐλπίδα καλλιτέρας ἀνθρωπότητος. Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἄλλης ἀπόψεως ἀπεδείχθη ἡ παγίωσις τοῦ Θεσμοῦ τῆς Π. Η. Ζ. ἐν Ἑλλάδι. Ὁ ἐπαρχιακὸς τύπος — ἐκτὸς τοῦ ἀθηναϊκοῦ, ὁποῖος πάντοτε ἐπρωτοστάτησε — ἰδιαίτερος ἐνδιεφέρθη, καὶ τοιοῦτοτρόπως ὁ Πανελλήνιος χαρακτὴρ τοῦ ἐορτασμοῦ ἐπιτυγχάνεται ὁλονὲν περισσότερον. Πρέπει δὲ εἰς ἐπίμετρον νὰ σημειωθῇ ὅτι καὶ διεθνῇ ἀπήχησιν εἶχεν ὁ παρ' ἡμῶν ἐορτασμός. Τὸ «Μόρνινγκ Πόστ» κατὰ πολὺ τιμητικὸν τρόπον ὠμίλησεν ἐν ἰδιαίτερω «Χρονικῷ» διὰ τὴν πατρίδα μας καὶ τὸν ἐν αὐτῇ ἐορτασμόν τῆς Π. Η. Ζ., ὁ ὁποῖος ἐκρίθη ὡς δείγμα πολιτισμοῦ.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Τὰ «Ἀθηναῖκά Νέα» ἐξ ἀφορμῆς τῆς Παγκοσμίου Ἡμέρας τῶν Ζώων ὑπενημίζουσιν τὴν ἀνάγκη τῆς προστασίας καὶ τῶν παιδιῶν, ἰδίως τῶν καθημερινῶς εὐρισκομένων ἐκθέτων. Καὶ ὑπάρχει μὲν ἡ εὐδοκίμως ἐργαζομένη Ἑταιρεία πρὸς προστασίαν τοῦ Παιδιοῦ, εἶναι φυσικὸν ὅμως ὅτι τὸσον ἐκτεταμένου πεδίου ἐργασίας δὲν θὰ ἔχουν ὁλοκληρωθῇ. Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς εἶναι ἄξιον ἰδιαίτερας προσοχῆς τὸ γεγονός ὅτι τὸ ζῶον καὶ ἡ προστασία του ὑπενημίζουσιν τὴν προστασίαν τοῦ παιδιοῦ. Εἰς τὴν Ἀμερικὴν, λόγου χάριν, ἡ ἵδρυσις τῆς Ἑταιρείας Προστασίας τῶν Ζώων, κατὰ τὸ 1866, ἔφερε τὴν ἰδέαν τῆς ἱδρύσεως τῆς Ἑταιρείας διὰ τὴν Προστασίαν τοῦ Παιδιοῦ, ἡ ὁποία ἐπραγματοποιήθη τὸ 1874. Καὶ γενικῶς ἡ φροντίς διὰ τὰ ζῶα, ἡ καλῶς νοουμένη, ὅχι μόνον δὲν περιορίζει τὴν διὰ τὸν ἄνθρωπον ἀντίστοιχον προσπάθειαν, ἀλλὰ ἀντιθέτως ὑπενημίζει ἐντονώτερον τὰς ἀπέναντι τοῦ ἀνθρώπου ὑποχρεώσεις μας.

Μὲ ἰδιαίτεραν εὐχαρίστησιν χαιρετίζομεν τὴν ἵδρυσιν τῆς ἐν Βόλῳ νεοσυστάτου «Πανθεσσαλικῆς Ἐνώσεως Προστασίας τῶν Ζώων», τῆς ὁποίας συγκαίρομεν τοὺς ἰδρυτὰς καὶ δὴ τὴν διδα Σοφίαν Π. Τοπάλη ἡ ὁποία πρώτη ἐρρίψε τὴν ἰδέαν. Ὁ «Φίλος τῶν Ζώων» τίθεται εἰς τὴν διάθεσιν των, ὅχι μόνον ὡς σύνδεσμος πρὸς τὴν ἐν Ἀθήναις ἐργασίαν, ἀλλὰ καὶ ὡς ὄργανον καὶ τῶν ἰδικῶν των προσπαθειῶν.

Πληροφορούμεθα ὅτι κατηρτίσθη καὶ ὑπεγράφη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας Διάταγμα περὶ λήψεως εἰδικῶν μέτρων διὰ τὴν περιστολὴν τῆς μεταδόσεως τῶν νόσων εἰς τὰ ζῶα. Καθιεροῦται δι' αὐτοῦ ὑποχρεώσεις δηλώσεως τῶν ὑπὸ ἀσθενειῶν προσβαλλομένων ζώων καὶ ὀρίζονται τὰ κατὰ τὴν ἀπομόνωσιν, θεραπείαν κτλ. Τοιοῦτοτρόπος ἡ σχετικὴ πρὸς τὴν προστασίαν τῶν ζώων νομοθεσία πλουτίζεται μὲ ἐν ἀκόμῃ νομοθέτημα, τὸ ὅποιον μετ' εὐχαριστήσεως χαιρετίζομεν. Εὐχόμεθα τὸ νομοθέτημα τοῦτο νὰ τύχῃ τῆς δεούσης ἐφαρμογῆς, ὥστε ν' ἀποφέρῃ τὰ παρ' αὐτοῦ ἀναμενόμενα ἀποτελέσματα.

ΑΝΑΓΚΗ ΑΓΑΠΗΣ.....

Διερχόμεθα ἡμέρας σκληρὰς δι' ἐν μέρος τῆς ἀνθρωπότητος, δοκιμαζόμενον ἀπὸ τὴν φωτιὰ τοῦ πολέμου, καὶ ἐπικινδύνους ἀκόμῃ διὰ τὸ ὑπόλοιπον, εἰς τρόπον ὥστε, μέσα εἰς τὴν κατάστασιν αὐτήν, πολλοὶ θὰ ἡσθάνθησαν ἴσως ὡς ἀνορθογραφίαν τὴν φροντίδα διὰ τὰ ζῶα. Δὲν εἶναι ὅμως ἔτσι ὅλοι ὅσοι διὰ κατὰ καλλίτερον ἀγωνίζονται — μικρότερον ἢ μεγαλύτερον, ἀδιάφορον — ἀποτελοῦν κάποιον στράτευμα, τοῦ ὁποῖου ἔχει ἀπόλυτον ἀνάγκη ὁ κόσμος αὐτός, ὅλοι δέ, ἂν καὶ χωρισμένοι ἐκ λόγων μεθοδολογικῶν εἰς διαφόρους ἐπὶ μέρους κατηγορίας, εἶναι κατὰ βάθος ἡνωμένοι καὶ ἐργάζονται διὰ μίαν γενικῶς καλυτέραν αὐρίον, ἡ ὁποία θὰ ἀποτελεσθῇ ἀπὸ τὴν συνισταμένην τῶν ἐπὶ μέρους αὐτῶν κατευθύνσεων. Καὶ δοκιμάζονται μὲν, βεβαίως, οἱ ἐργάται αὐτῆς τῆς αὐρίον, ὅταν βλέπουν ὅτι τὸ παρὸν διαφρεύει τὰς ἐλπίδας των, ἀλλοίμονον ὅμως ἂν ἀποκάμουν καὶ αὐτοὶ καὶ καταθέσουν τὰ ὅπλα, κουρασμένοι ἀπὸ τὸν βαρὺν τὸν ρόλον νὰ «περνοῦν» σὰν προφητεῖες τοῦ μέλλοντος», ὅπως εἶπε ὁ Ἑμμερσον, τὸν ὁποῖον μᾶς ἐνθυμίζει, εἰς σχετικὴν ἐπιστολήν του, φίλος ἀπὸ τὴν Θεσσαλονίκην. Αἰσθανόμεθα βαδύτητα τὸν πόνον τῶν συνανθρώπων πὸν κατατρώχονται ἀκόμῃ σήμερον ἀπὸ τὸ νόσημα τοῦ πολέμου, θὰ ἦτο ὅμως ἀπολύτως ἐσφαλμένη ἡ γνώμη ἐκείνων πὸν θὰ ἐθεώρουν ματαιὰν τὴν προσπάθειάν μας. Διότι τίποτε καλὸν δὲν γίνεται ἐπὶ ματαιῷ, τίποτε δὲν χάνεται. Καὶ ἡ καλλιέργεια τῆς ἀγάπης πρὸς τὰ ζῶα εἶναι συγχρόνως καλλιέργεια ἀγάπης — ἀσυγκρίτως μεγαλυτέρας — πρὸς τὸν ἄνθρωπον, ἡ δὲ καλῶς νοουμένη Παγκόσμιος Ζωοφιλικὴ Κίνησις δημιουργεῖ ἕνα σύνδεσμον μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων ἐκεῖ

νων οἱ ὅποιοι, σκορπισμένοι εἰς διαφόρους χώρας καὶ χωρισμένοι ἀπὸ πανύψηλα, ἀλλὰ κατ' οὐσίαν χάριτα τείχη, κλείνουν μέσα των μιὰ διαφορετικὴ καρδιά, πὸν κτυπᾷ μὲ τὸν παράξενον διὰ τοὺς πολλοὺς ρυθμὸν τῆς ἀγάπης. Αὐτὴ ἡ ἀγάπη εἶναι ἡ σημαία μας, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἂν μᾶς ἔλαχεν, ὡς τομεὺς ἐργασίας, ὁ ζωϊκὸς κόσμος. Δὲν πρέπει δὲ νὰ νομίσῃ κανεὶς ὅτι, ἐφ' ὅσον εἰς τὸ κεφάλαιον τῆς μεταξὺ μας συμπεριφορᾶς, τῆς πρὸς τοὺς συνανθρώπους ἀγάπης, δὲν προοδεύσαμεν, εἶναι περιττόν, εἶναι πολυτέλεια, ἰδιοτροπία, νὰ φροντίζωμεν διὰ τὴν πρὸς τὰ ζῶα καλωσύνην. Δὲν ὑπάρχει παρὰ καρδιά πὸν αἰσθάνεται τὸν πόνον τοῦ ἄλλου — καὶ πονεῖ τότε καὶ διὰ τὸ ζῶον ἀκόμῃ — καί, ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, καρδιά πὸν ἀδιαφορεῖ δι' ὅλα ἐκτὸς ἀπὸ τὸν ἑαυτὸν τῆς. Δὲν εἶναι δυνατόν νὰ περιορίσῃ κανεὶς τὴν πρὸς τὸ ζῶον καλωσύνην ἐνὸς ἀνθρώπου μὲ εὐγένειαν ψυχῆς. Θὰ ἦτο δὲ καὶ ἄσκοπον, διότι, τῶνόντι, ὁ περιορισμὸς αὐτὸς δὲν θὰ εἶχε νὰ ὠφελήσῃ τὴν ὑπὲρ τῶν ἀνθρώπων προσπάθειαν. Καὶ κατὰ ἄλλο ἀκόμῃ: Θὰ ἀπεδείκνυνεν, ὅτι ἐπ' αὐτῇ εἰς σαθρὸν θεμέλιον ἔχει οἰκοδομηθῇ αὐτὴ ἡ ὑπὲρ τῶν ἀνθρώπων προσπάθεια, ἡ ὁποία νομίζει ὅτι ζημιώνεται ἐπειδὴ καὶ κάποιος ἄλλος πέρνει μερικὰ ψυχία ἀπὸ τὴν καλωσύνην, ἡ ὁποία, δὴθεν, τῆς ἀνήκει ἀποκλειστικῶς. Θὰ ἀπεδεικνύετο λοιπὸν ὅτι δὲν πρόκειται περὶ ἔργον σταθεροῦ, ἀφοῦ ὑπάρχει ὑπολογισμὸς καὶ λογικὴ εἰς μίαν ὑπόθεσιν ἡ ὁποία δὲν μπορεῖ νὰ στηριχθῇ παρὰ εἰς τὴν ἀγάπην καὶ μόνον — τὴν ἰδίαν αὐτὴν ἀγάπην πὸν μᾶς τὴν ὑπενημίζει καὶ πάλιν κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς ἡ Γέννησις τοῦ Θεανθρώπου καὶ τῆς ὁποίας ἔχομεν τόσην ἀνάγκην. Ω.

Ἡ προσπάθεια διὰ τὴν προστασίαν τῶν Ζώων συντελεῖ σπουδαίως εἰς τὴν γενικωτέραν ἐξημέρωσιν τῶν ἡθῶν καὶ τὸν ἐυγενισμόν τῆς ψυχῆς.

ΛΟΥΚΑΣ ΚΑΝΑΚΑΡΗΣ ΡΟΥΦΟΣ
Πρόεδρος Ἑταιρ. Προστ. τῶν Ζώων

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΗΜΕΡΑ ΤΩΝ ΖΩΩΝ 1935

Ἐωρτάσθη διὰ τρίτην φοράν ἡ «Παγκόσμιος Ἡμέρα τῶν Ζώων» εἰς τὴν Ἑλλάδα, πρόκειται δὲ τώρα νὰ ἐκτελέσωμεν τὸ εὐχάριστον καθήκον, τοῦ νὰ ἐκφράσωμεν τὰς εὐχαριστίας μας πρὸς ὅλους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἐνεκολλώθησαν τὴν ἀπλὴν αὐτὴν ἀλήθειαν ποὺ ἀποτελεῖ τὸν σκοπὸν τῆς Ε. Π. Ζ. καὶ τὴν ὑπεστήριξαν, τὴν διέδωσαν, κατὰ πάντα τρόπον τὴν ἐβοήθησαν.

**

Καὶ πρῶτον τὴν ἐκλεκτὴν πλειάδα τῶν λογοτεχνῶν, οἱ ὁποῖοι ὑπογράφουν τὰς στήλας τοῦ χρονογραφήματος τῶν ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων, τοὺς κ. κ. Ἀννινόν, Γιοκαρίνην, Λαύραν, Μελάν, Μπασιάν, Νιρβάναν, Ξενοπούλον, Πώπ. Τὸ γεγονός, ὅτι, κατὰ τὴν Π. Η. Ζ., οἱ κάλαμοι τῶν δοκιμωτέρων παρ' ἡμῖν χειριστῶν τοῦ λόγου διετέθησαν διὰ τὴν ἐξυπρέτησιν τῆς ἰδέας διὰ τὴν ὁποίαν καὶ ἡμεῖς ἐργαζόμεθα, ἀποτελεῖ προσφοράν κολοσσιαίας σημασίας, καὶ εἶναι κάτι τὸ ὁποῖον βαθύτατα μᾶς συγκινεῖ. Κατόπιν τοιαύτης συνεργασίας εἴμεθα ἐντελῶς πεπεισμένοι διὰ τὴν πλήρη ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ τῆς Ε. Π. Ζ.

**

Κέντρον τοῦ ἑορτασμοῦ ἀπετέλεσεν, ὅπως πάντοτε, ἡ διάλεξις. Ἐφετεινὸς ὁμιλητὴς ἦτο ὁ κ. Κ. Μπασιτιᾶς, πραγματικὴ ἀπόλαυσις διὰ τοὺς πολυπληθεῖς ἀκροατάς, οἱ ὁποῖοι καὶ ἐνθουσιωδῶς τὸν ἐχειροκρότησαν. Ἰδιαιτέρως τιμητικὴ ἦτο ἐπίσης δι' ἡμᾶς ἡ συμμετοχὴ τοῦ διαπρεποῦς ἀκαδημαϊκοῦ κ. Γρηγορίου Ξενοπούλου, ὁ ὁποῖος εἰς τὸ τέλος τῆς διαλέξεως ἀφηγήθη χαριτωμένην ἱστορίαν, εὐχαριστοῦμεν δὲ ἐπίσης καὶ τὸν κ. Γ. Πώπ, ὁ ὁποῖος, ἀπουσιάζων ἐξ Ἀθηνῶν, δὲν παρέλειψεν ἐν τούτοις, ἔστω καὶ δι' ἐπιστολῆς, νὰ εἰπῇ κάτι ἐξυπνον διὰ τὴν Π. Η. Ζ.

**

Αἰσθανόμεθα ἰδιαιτέρως τὴν τιμὴν καὶ τὸ κύρος τὸ ὁποῖον προσδίδει εἰς τὴν προσπάθειάν μας ἡ ὑποστήριξις ἀπὸ μέρους τοῦ Πρώτου τῆς Ἐκκλησίας μας Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Χρυσόστομου, ὁ ὁποῖος καὶ εἰς τὰς διαλέξεις μας προσέρχεται πάντοτε καὶ τῆς Ἐπιτίμου Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἑορτασμοῦ τῆς Π. Η. Ζ. προεδρεύει. Ἐπίσης εὐχαριστοῦμεν καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς, ὡς καὶ τὸ πολυπληθὲς ἐκλεκτὸν ἀκροατήριον τῆς διαλέξεως τοῦ κ. Μπασιτιᾶ.

**

Τώρα πρόκειται νὰ εὐχαριστήσωμεν καὶ νὰ συγχαρῶμεν ἕνα ὁλόκληρον...στράτευμα ζηλωτῶν ἐργατῶν τῆς ζωοφιλίας. Καὶ πρόκειται κυριολεκτικῶς περὶ στρατεύματος, τοῦ σώματος τῶν Ἑλλήνων Προσκόπων καὶ τοῦ σώματος Ἑλληνίδων Ὁδηγῶν. Αἱ δύο αὐτὰ ἀδελφαὶ Ὁργανώσεις, χάρις εἰς τὴν ἐμπνευσμένην πρωτοβουλίαν ἐκείνων οἱ ὁποῖοι τὰς διευθύνουν καὶ δι' αὐτὰς τὸν κ. Σταμίρη, τοπικοῦ Ἐφόρου τῶν Προσκόπων, ἔχουν κάμει ἔργον τῶν τῶν διάδοσιν τῆς ζωοφι-

λίας. Διένειμαν ἔνσημα εἰς τοὺς διαβάτας τῶν δρόμων καὶ ἑώρτασαν τὴν Π. Η. Ζ. εἰς εἰδικὰς συγκεντρώσεις. Καὶ εἰς τὸν Πειραιᾶ ἡ 10ῃ ὁμάς Ναυτοπροσκόπων ἑώρτασεν ὅπως πάντοτε τὴν Π. Η. Ζ., διένειμεν ἔνσημα, ἐστόλισε τὴν κρήνην ποὺ ἔχει κτίσει ἡ Ε. Π. Ζ. διὰ τὸ πότισμα τῶν ζώων, ὁργανώθη δὲ καὶ σχετικὴ διάλεξις εἰς τὴν Λέσχην τῆς Ὁμάδος, ἀπὸ τὸν ἀρχηγόν της κ. Ι. Βλοντάκη, τοῦ ὁποῖου εἶδομεν καὶ σχετικὸν ἄρθρον εἰς Πειραικὴν Ἐφημερίδα.

**

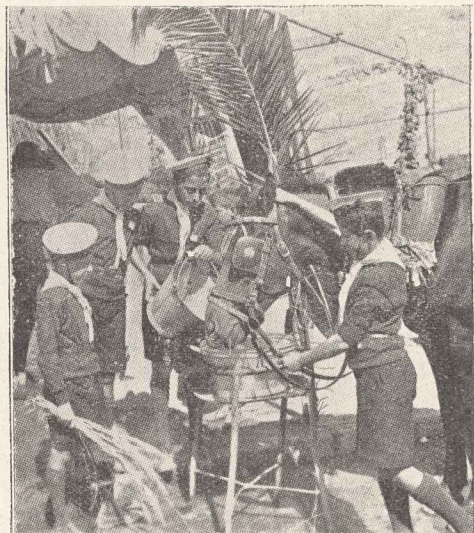
Ἀλλὰ καὶ ὁ Περιοδικὸς Τύπος δὲν παρέλειψε νὰ συνηγορήσῃ αὐτὴν τὴν ἡμέραν ὑπὲρ τῆς προσπάθειάς μας. Παντοῦ εἶδομεν σχετικὰ σημειώματα, ἄρθρα, ποιήματα κτλ. Ἰδιαιτέρως ἀναφέρομεν τὸν «Παιδικὸν Κόσμον», τὸ τεύχος τοῦ ὁποῖου ἦτο ἀφιερωμένον ἐξ ὁλοκλήρου εἰς θέματα σχετικὰ πρὸς τὴν ἡμέραν.

**

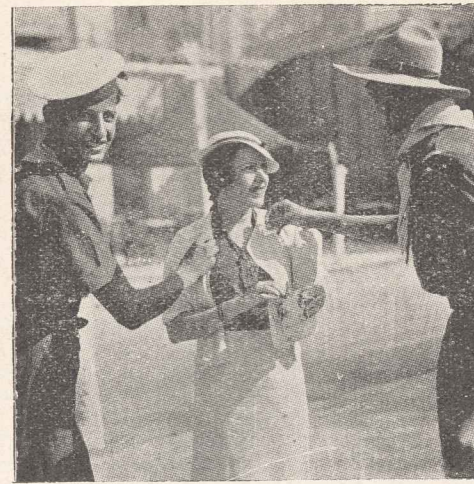
Καὶ μία χαρακτηριστικὴ λεπτομέρεια: Κατὰ τὰς εἰσαγωγικὰς ἐξετάσεις τοῦ Πανεπιστημίου, εἰς ἕν τῶν Τμημάτων τῆς Νομικῆς Σχολῆς, ἐδόθη ὡς θέμα ἐκθέσεως, εἰς τοὺς ἐξεταζομένους τὴν 4ην Ὀκτωβρίου, ἡ «Προστασία τῶν Ζώων». Ὡστε οἱ φίλοι τῆς προσπάθειάς μας θ' ἀπεκόμισαν ἕνα καλὸν βαθμόν, ὡς περισσότερον πληροφορημένοι ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο.

**

Ἀνοίγομεν μίαν ἄλλην μεγάλην παράγραφον: Ὁ Ἐπαρχιακὸς Τύπος. Καὶ πρῶτον: Ἐχομεν ὅλους διόλου ἰδιαιτέρους λόγους νὰ ἐκτιμῶμεν ἐξαιρετικῶς τὴν συμβολὴν του,

Καὶ ἡ ἔμπρακτος ἐφαρμογὴ: Ναυτοπροσκόποι εἰς τὴν κρήνην ποὺ ἔχει κτίσει ἡ Ε. Π. Ζ. εἰς τὸν Πειραιᾶ διὰ τὰ Ζῶα

Μία ἀπόδειξις τῆς προθυμίας μὲ τὴν ὁποῖαν τὸ κοινὸν ἐδέχθη τοὺς προσκόπους καὶ τὶς κοινὰς ἐργασίας τῶν μὲ τὴν ἐπιγραφὴν: «Προστατεύετε τὰ ζῶα». Εἰς τὴν εἰκόνα οἱ πρόσκοποι Λαμπρινίδης καὶ Καραμπελάς.

διότι, ἐνδιαφερόμενοι οὐσιαστικῶς διὰ μίαν πραγματικὴν καὶ καλῶς ἐννοουμένην προστασίαν τῶν ζώων, ἀποβλέπομεν, δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν, κυρίως εἰς τὴν ἐπαρχίαν. Ὁ ἐπαρχιακὸς τύπος λοιπὸν, καὶ κατὰ τὸ παρελθόν, ἀλλὰ ἀκόμη περισσότερον ἐφέτος, ἀπησχολήθη διὰ μακρῶν μὲ τὴν Π. Η. Ζ., εἰς τὴν ὁποίαν οὕτω ἀφιερώθησαν στήλαι καὶ σελίδες ὁλόκληραι. Μετὰ πολλῆς χαρᾶς λοιπὸν βλέπομεν τὴν ἀνθρωπιστικὴν ἰδέαν ἐξαπλουμένην εἰς τὴν ἐλληνικὴν ὑπαιθρον.

**

Προστίθεται ὁμως εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ καὶ ἕνας ἄλλος συντελεστής, ὅχι ὀλιγότερον κεφαλαιώδους σημασίας: Τὸ ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα Σχολεῖον. Καὶ τοῦ ἐνδιαφέροντος μὲν τῶν Ἑλλήνων ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν ἔχομεν ἐκ τοῦ παρελθόντος ἐπαρκὴ πείραν, ἐφέτος ὁμως καὶ τὸ Ὑπουργεῖον, διὰ σχετικῆς ἐγκυκλίου, συνέστησε τὸν καθ' ἅπαν τὸ Κράτος ἑορτασμόν τῆς Π. Η. Ζ. Καὶ ἀντιλαμβάνεται βεβαίως πᾶς τις τὴν σημασίαν τῆς θεσμοθετήσεως τῆς Π. Η. Ζ. ὡς ἡμέρας σχολικῆς ἐορτῆς.

**

Εἰς τὰς κυριώτερας ἐπαρχιακὰς πόλεις, πρωτοβουλία τῶν ὑπαρχόντων σχετικῶν Συλλόγων, ἑωρτάσθη καὶ δημοσιώτερον ἡ Π. Η. Ζ. Εἰς τὰ Χανιά, τὸν Βόλον, τὴν Θεσσαλονίκην διενεμήθησαν ἔνσημα, ἐτοιχοκλήθησαν εἰκόνες, ἔγιναν σχετικαὶ ὁμιλίαι. Εἰς τὸν Βόλον ἡγήθη τῆς κινήσεως ἡ νεοσύστατος «Πανθεσσαλικὴ Ἐνωσις Προστασίας τῶν Ζώων» ὑπὸ τὴν ᾗδ' Ὁπάλη. Εἰς τὴν Θεσσαλονίκην ἔγινε καὶ παρέλασις τῶν καρραγωγέων, μὲ τὰ κάρρα τῶν πρωτοβουλία τοῦ Προέδρου τοῦ Συλλόγου τῶν κ. Ὁβαδία Σάμ. Εἰς τὴν Λευκάδα ὁ ἐκεῖ λαμπρῶς ἀπὸ ἀρκετοῦ καιροῦ ἐργαζόμενος «Ὁμιλος Φιλοπροόδων Νέων Λευκάδος»,

μὲ πρόεδρον τὸν δικηγόρον κ. Γ. Βαγενῶν καὶ Γ. Γραμμ. τὸν κ. Ἀθ. Τσιρίμπασην, ἀνέλαβεν εἰς ὅλην τὴν Λευκάδα τὴν διάδοσιν τῶν ἀρχῶν τῆς Ε. Π. Ζ. Κατὰ τὴν Π. Η. Ζ. ὁργανώθη καὶ σχετικὴ διάλεξις εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Μετοχικῆς Λέσχης «Ὁμόνοια», μὲ ὁμιλητὴν τὸν πρόεδρον τοῦ Συλλόγου κ. Γ. Βαγενῶν.

Ἐπίσης, ὅπως μᾶς πληροφορεῖ ὁ περιοδεύων ἀντιπρόσωπος τοῦ «Φίλου τῶν Ζώων» κ. Ν. Τζωρτζάκης, εἰς διαφόρους Στρατώνας ὁργανώθησαν ὁμιλίαι καὶ εἰς τὰς ἐμποροπανηγύρεις αἱ ὁποῖαι συνέπεσαν μὲ τὴν Π. Η. Ζ. κατεβλήθη προσπάθεια διαφωτισμοῦ, μὲ τοιχοκόλλησιν ἐντύπων κτλ.

**

Τελειώνοντες τὸν σύντομον καὶ, ἀσφαλῶς, ἐλλιπὴ αὐτὸν ἀπολογισμόν, εἴμεθα ἀπολύτως αἰσιόδοξοι διὰ τὸ μέλλον, τὸ ὁποῖον βαθμὴδὸν κερδίζεται μὲ τὰς προσπάθειάς τῶν ἐκλεκτῶν φίλων καὶ συνεργατῶν. Καὶ, ἀντὶ παντὸς ἐπιλόγου, ἀναδημοσιεύομεν ἐδῶ τὰς συστάσεις αἱ ὁποῖαι ἀπηυθύνθησαν πρὸς τὸ Πανελλήνιον διὰ τοῦ εἰδικοῦ ἐντύπου, τὸ ὁποῖον ἐκυκλοφόρησεν εὐρύτατα ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς Π. Η. Ζ., καὶ αἱ ὁποῖαι ἀφοροῦν ὅχι μόνον μίαν ἡμέραν ἀλλὰ τὴν καθ' ὅλον τὸ ἔτος δρᾶσιν τῶν ζωοφίλων.

Ἡ πραγματοποιήσις τῶν συστάσεων αὐτῶν θὰ φέρῃ συντομώτερον τὸ καλύτερον μέλλον:

1. Δημοσιεύσατε εἰς τὸν τύπον κατὰ σχετικὸν πρὸς τὴν ζωοφιλίαν, διὰ τὴν προστασίαν τῶν Ζώων.
2. Ἐντείνετε τὰς προσπάθειάς σας διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν νόμων οἱ ὁποῖοι προστατεύουν τὰ ζῶα.
3. Φροντίσατε νὰ ὁργανωθῇ κάπου μία διάλεξις σχετικὴ μὲ τὴν ζωοφιλίαν.
4. Προσπαθήσατε νὰ ὁργανωθῶν σχολικαὶ ἐορταὶ καὶ σχετικαὶ ὁμιλίαι πρὸς τοὺς μαθητάς.
5. Ὁργανώσατε μεταξὺ μαθητῶν Διαγωνισμὸν ἐκθέσεως, ποιήματος ἢ σκίτσου, μὲ θέμα ἀπὸ τὸν κόσμον τῶν ζώων.
6. Προτείνετε εἰς τοὺς προσκόπους τῆς περιορίας σας νὰ ὁργανώσωσιν σχετικὴν δοῶσιν ὑπὲρ τῶν ζώων.
7. Διαμαρτυρηθῆτε ἐγγράφως εἰς τὸν τύπον καὶ, ἂν εὐθείας, πρὸς τὰς ἀρμοδίας ἀρχάς διὰ τὸ ζήτημα τῶν ἀδεσπότην σκύλων καὶ ζητήσατε νὰ καταγοηθῇ ἡ βάρβαρος «φόλα» καὶ νὰ παρῶσθε τοὺς νὰ ἀπαιτοῦνται μέσα διὰ τὴν κυνosuλλογήν.
8. Ὑποστηρίξατε τὸ προτετινόμενον νομοσχέδιον περὶ τῶν σκύλων, διὰ τοῦ ὁποῖου ἐπιτυγχάνεται ἡ ἀποσώβησις τοῦ κινδύνου τῆς λύσεως.
9. Ἐνεργήσατε ὅπως πάσῃ ὁ ἀπᾶνθρωπος τρόπος μεταφοράς τῶν σφαγίων καὶ εἰσηγῆθῃτε πρὸς τὰς ἀρμοδίας ἀρχάς τὴν τελειοποίησιν ἀπολυμνηστικῶν καὶ σφαγείων.
10. Διαδώσατε τὸ περιοδικὸν «Ὁ Φίλος τῶν Ζώων», τὸ ὁποῖον καλλιεργεῖ τὸ ἀνθρωπιστικὸν συναισθημα.
11. Ἐγγραφῆτε μέλη τῆς «Βιαιότης Προστασίας τῶν Ζώων», ὅπως βοηθήσατε εἰς τὴν πραγματοποίησιν ἐνὸς ἐκπολιτιστικοῦ ἔργου.
12. Σκεφθῆτε ἄλλους τρόπους μὲ τοὺς ὁποῖους εἶναι δυνατόν νὰ συντελέσῃτε εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ καὶ ἀπευθυνθῆτε πρὸς τὴν «Βιαιότης Προστασίας τῶν Ζώων» διὰ πάσαν σχετικὴν πληροφορίαν.

Ο ΦΙΛΟΣ ΤΩΝ ΖΩΩΝ

Ἀφοῦ ἀνεχώρησαν οἱ βοσκοὶ καὶ οἱ μάγοι, ὁ γαῖδαρος, ποὺ ἐσυλλογίζετο βαθεῖα γιὰ τὴν διπλὴ αὐτὴ ἀντιπροσωπεία τῆς ἀνθρωπότητος κοντὰ στὸ Θεῖον Βρέφος, ἐνόμισεν ὅτι ἦταν σωστὸ νὰ προσέλθουν καὶ τὰ ζῶα γιὰ νὰ τὸ προσκυνήσουν. Οἱ μάγοι εἶχαν ἀποθέσει στὰ πόδια τοῦ τὴν ὑπερφάνεια τῶν μεγάλων τῆς γῆς, ἐνῶ οἱ βοσκοὶ τοῦ εἶχαν ἐκφράσει τὴν ταπεινὴν ἀγάπην τῶν πτωχῶν. Naί, καλὰ αὐτά, ἀλλὰ δὲν εἶναι ὅλα, γιατί ἔλειπαν τὰ ζῶα.

Καὶ ὅμως ἐκεῖ μέσα ἦσαν ὁ γαῖδαρος καὶ τὸ βόδι· ἀλλ' αὐτὰ δὲν ἤμπορουσαν ν' ἀντιπροσωπεύσουν τὸν ζωϊκὸν κόσμον μέσα στὴ φάτνην ποὺ ἦταν ἡ μόνιμὴ τῶν κατοικίᾶ καὶ ὅπου θέλησε νὰ γεννηθῇ ὁ Χριστὸς, σὰν νὰ ἦταν κατὰ τύχην. Ἐχρειάζετο μιὰ ἀντιπροσωπεία, καὶ μάλιστα ἀρκετὰ μεγάλη.

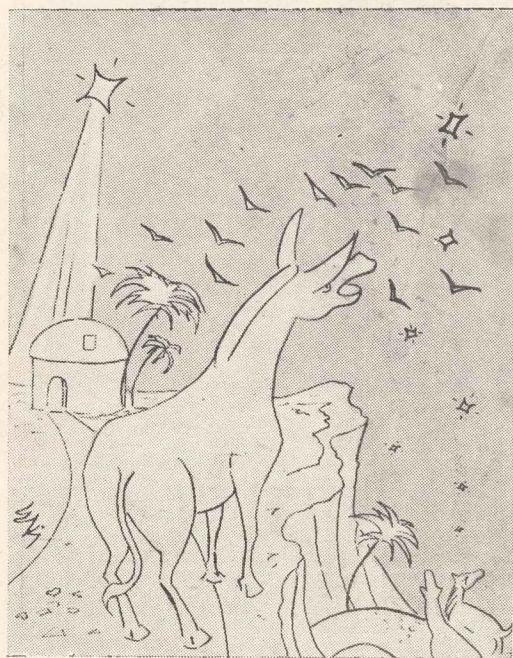
Ἀφοῦ λοιπὸν τοῦ ὥριμασε ἡ ἰδέα, ὁ γαῖδαρος ἐμπιστεύθηκε τὶς σκέψεις του στὸ βόδι ποὺ στὸ τέλος κατάρθωσε νὰ καταλάβῃ.

—Θὰ πάω νὰ τοὺς βρῶ, εἶπε ὁ γαῖδαρος. Πρῶτα πέρασε μέσα ἀπὸ τὸ χωριό, γιὰ νὰ εἰδοποιήσῃ τὰ σπιτικά ζῶα ποὺ ἦσαν στὴ Βηθλεὲμ, νὰ εἶναι ἔτοιμα γιὰ τὴν ἐπόμενη ὥρα. Ὑστερὰ πῆρε τὴν κατεύθυνσιν πρὸς τὴ Δύση, κατὰ τὸν δρόμον Χεβρών, καὶ μῆκε στὶς κοιλάδες ποὺ περιτριγυρίζουν τὴν Δαυϊτικὴ πόλιν καὶ τὴν ξεχωρίζουν ἀπὸ τὴν ἀκατοίκητη ἔρημον. Στὸ στόμιον κάθε κοιλάδας ποὺ ἀνοίγεται κατὰ τὰ Ἱεροσόλυμα καὶ τὴ Μεγάλῃ Θάλασσᾳ, ὁ γαῖδαρος διελάλησε μὲ ὅλες τὶς δυνάμεις τῶν πνευμόνων του τὴν χαρμόσυνη εἴδησιν καὶ ἐπροσκάλεσε ὅλα τὰ ζῶα νὰ ἐνωθῶν μ' αὐτόν, γιὰ νὰ πάνε νὰ προσκυνήσουν τὸ Βρέφος-Ἰησοῦν.

Πραγματικά, ὅλα τὰ ζῶα τῆς περιφέρειᾶς ἐκείνης ἀναστατώθηκαν. Τὰ ἐκαλοῦσε μιὰ δυνατὴ φωνή, ποὺ ἐφαίνετο ὅτι ἐδυνάμωνε περισσότερο μὲ τὴν βοήθειαν τῶν ἀντηχήσεων καὶ κυλοῦσε καθὼς ὁ χείμαρρος στὶς ρεματιές. Ἀφοῦ συνάχτηκαν, ξεκίνησαν ἀμέσως· ἔπρεπε νὰ βιαστοῦν.

Σὲ λίγο ἔφτασε τὸ μεγάλο караβάνι. Ὁ γαῖδαρος, ποὺ ἦταν συνησμένος νὰ ὀδηγῇ караβάνια ἀπὸ καμήλες, εὐρίσκετο ἐπὶ κεφαλῆς, καὶ μὲ τὸ δίκιο του βέβαια, καὶ ὅλα τὰ ἄλλα τὸν ἀκολουθοῦσαν μὲ σειρά, σοβαρὰ καὶ συμμαζεμένα. Ὅταν ἔφθασαν στὴ Βηθλεὲμ, ἐνώθησαν σ' αὐτὰ καὶ τὰ σπιτικά ζῶα καὶ ἐπροχώρησαν κατὰ τὴ φάτνη, δίχως νὰ τὰ δὴ κανεῖς, γιατί ἦταν νύκτα καὶ ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς Βηθλεὲμ ἐκοιμῶντο καὶ δὲν ἤξευραν τίποτα γιὰ τὸ ἐξαίσιον θαῦμα.

Ὁ γαῖδαρος ἦταν ὑπερευχαριστημένος ἀπὸ τὸν γῦρον ποὺ εἶχε κάμει, γιατί τὸ κοπάδι ποὺ ὀδηγοῦσε ἦταν σὰν νὰ εἶχε βγῇ ἀπὸ τὴν κιβωτὸ τοῦ Νῶε. Ἦταν ὁ ἐλέφαντας, ποὺ εἶναι μαθημένος νὰ σηκώνῃ πολλὰ βάρη, ἡ δρομάδα καμήλα ποὺ μπορεῖ νὰ ταξιθεύσῃ στὴν ἔρημον δίχως νὰ πίνῃ νερό, ἡ στρουθοκάμηλος, ποὺ τρέχει πρὸς γοργὰ καὶ ἀπὸ τὴν καλύτερη φοράδα, τὸ ἐλάφι μὲ τὰ κλαδωτά του κέρατα, τὸ ἄλογο, πάντα ζωη-

Σκίτσο: Σόλωνος Ἰβράκη

ρό, μὲ μιὰ λέξι ὅλα τὰ μεγάλα κτήνη. Μέσα στὴν συνοδεία ἦσαν ἐπίσης καὶ μικρὰ ζῶα: ὁ σκύλος, ἡ γάτα, ἡ δορκάδα, τὸ ἀρνί, ἡ γίδα, καὶ μεταξὺ τῶν πουλιῶν, διεκρίνετο ὁ κόκορας, τὸ παγῶνι, τὸ χελιδόνι, τὸ περιστέρι καὶ, ὁ βασιληᾶς τῶν πουλιῶν, ὁ ἀετός. Κοπάδι ὁλόκληρο ἀπὸ σπουργιτάκια, μὲ διάφορα χρώματα, τσαλαπετεινοὺς, σπίνους, κορυδαλλοὺς, μελισσοφάγους, καρδερῖνες, πετοῦσαν στὸν ἀέρα, ἐνῶ στρατιὰ ὁλόκληρη τρωκτικῶν ἐβάδιζαν κατὰ γῆς. Ἐπίσης εἶχαν λάβει μέρος στὴ στρατιὰ καὶ ἕνας πάνθηρ ποὺ εἶχε γίνῃ ἑξαφνα ἡμερος σὰ μιὰ μεγάλη γάτα καὶ ἕνα τσακάλι, ποὺ ἡ ὄψις του ἔδειχνε μετάνοια ὅπως τοῦ τελώνου.

Μόλις ἔφθασαν μπροστὰ στὴ σπηλιά, ἄρχισε ἡ παρέλασις μὲ ἕνα νόημα τοῦ Ἰησοῦ. Ὁ γαῖδαρος, ποὺ εἶχε περισσότερη πεῖρα ἀπὸ τ' ἄλλα ζῶα καὶ εὐρίσκετο στὸ σπιτάκι του, τὰ παρουσίαζε καὶ τὰ ἐσύστηνε· καθένα μιλοῦσε στὴ γλῶσσα του. Μοῦρου...ἔλεγε ἡ γελάδα· μπέε...ἔλεγε τὸ πρόβατο· κουκου...κουου...ἔλεγε ὁ κόκορας· γάβ, γάβ... ὁ σκύλος· μιάου...ἡ γάτα· τσί, τσί, τὰ πουλιά· χίχα...χίχαα...ἔλεγε ὁ γαῖδαρος. Καὶ ὁ Ἰησοῦς, ποὺ ἐγνώριζε ἀπὸ τὴν γλῶσσα τῶν ζῴων, γιατί τὰ εἶχε πλάσει ἄλλοτε στὴν ἀρχὴ τῆς κτίσεως τοῦ κόσμου, σὰν Θεῖος Λόγος ποὺ ἦταν, τὰ εὐλογοῦσε μὲ τὴν σειρά

καὶ τὰ παρηγοροῦσε γιὰ ὅλες τὶς ἀθλιότητές των.

—Κύριε, ἔλεγε ὁ γαῖδαρος, ἐγὼ εἶμαι ὁ πιὸ δυστυχισμένος ἀπ' ὅλα. Ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἕνας ἀσπλαχνικὸς κύριος. Τὸ μερίδιό μου εἶναι νὰ τρώω πάντα ξυλιές καὶ ποτὲ χάδια. Γιὰ φαγὶ δέ, μοῦ δίνουν ἄχυρο κακῆς ποιότητος.

—Καὺμένε γαῖδαρε, τοῦ ἀπεκρίνετο ὁ Ἰησοῦς, θὰ σὲ πάρω μαζί μου στὴν Αἴγυπτον καὶ, τὴν ἡμέρα ποὺ θὰ μῶ θριαμβευτικὰ στὰ Ἱεροσόλυμα σὰν βασιλιάς, θὰ σὲ προτιμήσω γιὰ ὑποζύγιον. Ἐκείνη τὴν ἡμέρα θὰ ρίξουν φοινικόκλαδα στὰ πόδια σου καὶ θὰ περπατήσης ἐπάνω στὰ χαλιά. Στὸ μεταξύ ὅμως δίδε τὸ παράδειγμα ὑπακοῆς καὶ ταπεινοφροσύνης.

—Κύριε, τοῦ ἔλεγε τὸ πρόβατο, ὁ ἄνθρωπος σκοτώνει τ' ἀρνιά μου μόλις μεγαλώσουν, χωρὶς νὰ προσέξῃ στὶς λυπητερές μου φωνές καὶ μοῦ ἀφαιρεῖ ἀκόμη τὸ μαλλί μου γιὰ νὰ φτιάχνῃ ζεστὰ ρούχα, δίχως νὰ λογαριάζῃ ἂν κρυνῶ ἐγώ.

—Καὺμένη προβατίνα, τῆς ἀπαντοῦσε ὁ Ἰησοῦς, κάμε μερικὰ χρόνια ἀκόμη ὑπομονή. Τὸ Πάσχα θὰ μὲ θυσιάσουν στὴ θέσιν τῶν μικρῶν σου καὶ θὰ μὲ ὀνομάσουν: ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ.

—Κύριε, ἔλεγε ὁ πετεινός, ἐγὼ δὲν ἔχω νὰ παραπονεθῶ σὰν τὸν γαῖδαρον καὶ τὸ πρόβατον καὶ κάνω καλὰ τὸ καθήκον μου. Κάθε πρωί, κατὰ τὴν ἀνατολὴ τοῦ ἡλίου ἀναγκάζω τοὺς τεμπέληδες νὰ σηκώνωνται καὶ ἐπιβλέπω σ' ὅλο τὸν ὄρνιθωνα.

—Γενναῖε πετεινέ, ἀπαντοῦσε ὁ Ἰησοῦς, σὲ σένα βασιζομαι γιὰ νὰ εἰδοποιήσῃς τὸν Πέτρο ὅταν θὰ μ' ἀπαρνηθῇ, καὶ γιὰ νὰ σ' ἀνταμείψω γιὰ τὴν ἐπαγρύπνησί σου, θὰ σὲ βάλω ἀργότερα, ὅταν θάχω ἐκκλησίες, ἐπάνω στὰ κωδωνοστάσια.

—Κύριε, ἔλεγον τὰ μικρὰ πουλιά, ὁ πτηνοθήρας καταστρέφει τὶς φωλιές μας.

—Κύριε, ἔλεγον ὅλοι, γιατί ἀμάρτησε ὁ Ἀδάμ;... Ἀ, ἂν δὲν ἦταν τὸ φίδι, τὸ καταραμένο φίδι, πόσο θὰ εἴμαστε εὐτυχῇ! Στὴ θέσιν τῶν κακῶν ποὺ ὑποφέρομε τώρα, θὰ εἴχαμε μιὰ εὐτυχία ἀτελεύτητη.

Ἀλλὰ, δίχως ἄλλο, θὰ ἀλλάξουν τώρα ὅλα. Ὁ Ἰησοῦς εἶχε «γεννηθῇ γιὰ νὰ θεραπεύσῃ τὰ κακά ἀπὸ τὰ ὁποῖα ὑποφέρουν ἡ ἀνθρωπότης καὶ ὅλα τὰ ζῶα». Ἀφοῦ ἤρχετο νὰ ἐξαγοράσῃ τὴν ἁμαρτίαν τοῦ Ἀδάμ, θὰ ἔσβυνε καὶ τὶς λυπηρὲς συνέπειές της. Στὸ βασίλειό του, ἔλεγον οἱ προφητείες, τὸ λιοντάρι καὶ τὸ ἀρνί θὰ ἔπαιζαν μαζί, γιατί τὸ λιοντάρι θάτρωγε ἄχυρον ὅπως καὶ τὸ βόδι. Ὁ παλιὸς παράδεισος θὰ ξαναγινόταν, τὰ μεγάλα δὲν θάτρωγαν πειὰ τὰ μικρὰ ζῶα, ποὺ δὲν θὰ ἐφοβοῦντο πειὰ οὔτε τὰ ὅπλα τῶν ἀνθρώπων.

Στὴ σκέψιν αὐτὴ, μὲ μιὰς ὅλα τὰ ζῶα προχώρησαν πρὸς τὸν Ἰησοῦ. Τὰ πιὸ κοντινὰ τοῦ ἐγλυφαν τὰ πόδια, ἀλλὰ ἐχάιδεον τὰ πόδια τῆς φάτνης σ' ἐνδειξιν εὐγνωμοσύνης. Ἡ γάτα, ποὺ εἶχε τρυπώσει ἀνάμεσα στὰ πόδια τῆς Παναγίας, περνοῦσε καὶ ξαναπερνοῦσε θεραπευτικὰ μπροστὰ της καὶ ἔτριβε μὲ τὴν ράχη καὶ τὴν οὐρά της τὰ ρούχα της. Τὰ περιστέρια, ποὺ ἐστέκοντο ἐπάνω στὶς δο-

κοὺς τοῦ ταβανιοῦ ἔτριζαν, κάνοντας βαθεῖες ὑποκλίσεις στὴν Ἁγία Οἰκογένεια. Τὸ χελιδόνι ποὺ δὲν μποροῦσε νὰ στέκεται στὸ ἴδιο μέρος, ἐχάραζε στὸν ἀέρα ἀόρατες γραμμές, κύκλους καὶ τόξα μὲ καταπληκτικὴ εὐκίνησιν, καὶ τὸ παγῶνι, ποὺ ἐστέκετο πίσω ἀπὸ τὸν ἅγιον Ἰωσήφ, ἐστεφάνωνε ὅλη τὴν παρέα μὲ τὴν τρεμουλιαστὴ οὐρά του, ποὺ ἀνοίγετο σὰν πολυτελὲς βεντάγια.

Καὶ ὁ Ἰησοῦς, ποὺ δὲν εἶχε ἀπαντήσει στὰ μικρὰ πουλιά, μὲ λύπη ἀλλὰ καὶ μὲ χαμόγελο ἀπαντοῦσε ἔτσι:

—Σὰς εὐλογῶ. Αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε.

Ὅταν ἐτελείωσαν πιά ὅλα, μ' ἕνα σημεῖο τῆς Παναγίας, ἀνεχώρησαν. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ποὺ εἶχε πειὰ κουρασθῇ, ἐκοιμήθηκε ἀνάμεσα στὸ γαῖδαρον καὶ στὸ βόδι ποὺ μόνον εἶχαν ἀπομείνει.

«Η ΚΑΘΟΛΙΚΗ»

Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΖΩΩΝ

Ἡ ἡμέρα μας ἐορτάζεται κ' ἐφέτος καὶ σὰς εὐγνωμονοῦμε. Σ' ἐποχὴν ποὺ οἱ ἄνθρωποι ἀλληλοσκοτώνονται, τὸ νὰ θυμᾶσθε πῶς

κάτι ἀξίζουμε κ' ἐμεῖς, ἔχουμε δίπλα σας τὴν θέσιν μας στὴ φύση, αὐτὸ σὰς τιμᾶ, ἀδελφοί μας!

Ἐχει ὅμως νὰ γίνῃ πολλὴ δουλειά...

Τὶ νὰ ποῦμε ποὺ αὐτὲς τὶς ἡμέρες ἀντιλαλοῦν ἀκόμα τὰ βουνὰ κ' οἱ κάμποι ἀπὸ τουφεκιές; Σωπαίνουν τὰ τραγούδια στὰ δένδρα, βουβαίνεται ἡ χαρά, γιατί;—ναί, γιατί ἡ Α. Μ. ὁ ἄνθρωπος κυνηγᾷ! Ἀν περιόρισθῇ αὐτὸς ὁ σκοτῶμός μας καὶ φτερωτῶν καὶ μὴ, πόσο καλλίτεροι θὰ γίνοντο οἱ ἀδελφοί μας ἄνθρωποι! Ὅποιος σκοτῶνει, ἐρεθίζεται μὲ τὸ αἷμα ποὺ βλέπει νὰ χύνεται καὶ γίνεται πιὸ ἄγριος.

Ἀλλὰ μήπως ὑποφέρουμε λιγώτερο κί ἀπὸ τυραννίες; Καμμιὰ φορὰ δὲν εἶνε τίποτε ὁ θάνατος ἐμπρὸς στὴν τυραννίαν, οἱ ἄνθρωποι πετοσκοβοῦν, στραβοσκοτώνουν, μὰς μεταχειρίζονται σὰν σκουπίδια. Φαντάσου, καὶ σὰς, ἀδελφοί μας ἄνθρωποι, νὰ σὰς ἐκαίνοσαν τὰ ἴδια δυνάτωτέροι σας. Τὶ θὰ λέγατε! Τότε μόνον θὰ νοιάθατε τὸν πόνο μας γιὰ τὴν περιφρόνησίν σας.

Καὶ σεις, ὅσοι μὲ τὴν 4 Ὀκτωβρίου θυμίζετε στὸν κόσμο πῶς ὅσο περισσότερο μὰς προστατεύουν, τόσο περισσότερο πολίτες σμενοί εἶνε οἱ ἄνθρωποι, σεις, μεγάλοι καὶ μικροί, εὐλογημένοι νὰ εἰσθε.

(Κατ' ἐντολήν των.) ΕΥΤΕΡΠΗ ΚΕΠΕΖΤΗ

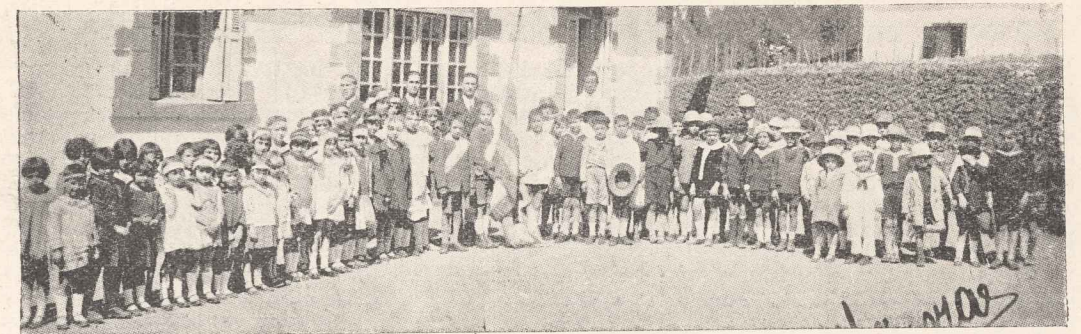
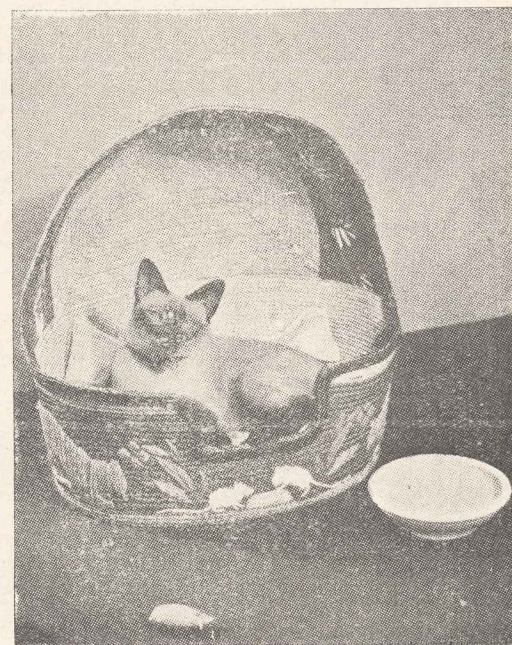
Ἀπὸ ὅλες μου τίς γάτες ἡ Μίννα Μάουμπρατ εἶνε ἀσφαλῶς ἡ πιὸ ἐνδιαφέρουσα προσωπικότης. Καὶ ὅμως πρέπει νὰ εἶνε κανεὶς γνώστης εἰς τὰ ζητήματα τῶν γατιῶν, γιὰ νὰ τοῦ κάμῃ ἐντύπωσιν. Εἶνε μιὰ γάτα μὲ κοντὸν τρίχωμα. Εἰς τὴν ράχιν τῆς τὸ τρίχωμά τῆς ἔχει τὸ χρῶμα τῆς ταρταρούρας, τὸ προσωπάκι τῆς εἶνε λευκὸν καὶ τὸ πλένει καὶ κάνει τὴν τουαλέττα τῆς μὲ δυὸ λευκά ποδαράκια! Τὸ κεφάλι τῆς εἶνε μικρὸ—οἱ γάτες ἔχουν κάποτε ἕνα ἀπιστεύτως, ἐν ἀναλογίᾳ μὲ τὸ ἄλλο σῶμα τῶν, μικρὸ κεφάλι. Τὸ σχῆμα τοῦ ὅμως εἶνε τέλειον! Τὰ αὐτιά τῆς, μᾶλλον μεγάλα, εἶναι γκρίζα, καὶ λωρίδες πορτοκαλλίης κατεβαίνουν ἀπὸ τὰ πλάγια τῶν αὐτιῶν τῆς ἕως τὰς σιαγόνας τῆς· μιὰ λωρίδα χρώματος πορτοκαλλιοῦ κατεβαίνει ἐπίσης ἕως τὴν ἀρχὴν τῆς μύτης τῆς· ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ δυὸ κεκριμπαρένια μάτια τῆς. Ὄταν ἀνοίξῃ τὸ στόμα τῆς, φαίνεται ἕνα ζωηρόν, ρόδινον χρῶμα. Τὰ δόντια τῆς εἶνε λευκά καὶ δυνατά. Ἡ κοιλία τῆς εἶνε κατάλευκη καὶ μέσα ἀκόμη εἰς τὴν καταχινὰ τοῦ Λονδίνου ποὺ μουντζουρώνει, ἡ λευκότης τῆς κοιλίας τῆς παραμένει ἀκηλίδωτος! Ἀκόμη καὶ ὅταν εἶνε μητέρα καὶ θηλάζει γατιά, ἡ κοιλία τῆς δὲν χάνει τὴν ἀσπίλον αὐτὴν λευκότητα. Τὸ μέρος αὐτὸ τοῦ δέρματός τῆς, στὸ σπίτι μας τὸ χαρκτηρίζομεν ὡς τὴν ἐρμύνα τῆς! Καὶ εἰς τὴν λεπτομέρειαν αὐτὴν τοῦ σώματός τῆς ἐστηρίξαμεν καὶ τὸ ὄνομα ποὺ τῆς ἐβγάλαμε: Ἐρμύνα—χαϊδευτικά: Μίννα. Ὄταν εἶνε εἰς τίς καλὰς τῆς, εὐδοκεῖ νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τοὺς ἀνθρώπους τοῦ σπιτιοῦ ποὺ εὖνοεϊ περισσότερο νὰ τὴν χαϊδεύουν εἰς τὴν «ἐρμύνα» τῆς, καὶ δέχεται τὸ ἐλαφρὸν μασσάζ ποὺ τῆς κάνουν! Οἱ γάτες πιστεύονται γενικῶς ὡς ζῶα χαδιάρικα. Καὶ εἶνε ἄλλ' ὑπὸ τὸν ὄρον τὸ χέρι ποὺ τίς χαϊδεύει νὰ κατέχη καλὰ τὴν ἐπιστήμην τῆς θωπείας.

Ἡ Μίννα εἶνε μικρόσωμη, ἀλλ' αἱ ἀναλογίαι τοῦ σώματός τῆς εἶνε ἀρμονικαί. Ὅλαι αἱ κινήσεις τῆς ἔχουν χάριν. Κάθεται στὶς γωνιὰς τῶν ἀναπαυτικῶν καναπέδων, συμμαζεμένη, μὲ τὰ μικρά ποδαράκια τῆς κοντὰ τὸ ἕνα στὸ ἄλλο, μπροστὰ ἀπὸ τὸ στήθος τῆς, ὡς νὰ ρίπτῃ ὅλον τὸ βάρος τοῦ μικροῦ τῆς σώματος πρὸς τὰ ἑμπρός. Ὄταν κοιμᾶται, πολλὰς φορὲς πλαγιάζει κατὰ τρόπον ὥστε τὸ ἕνα ἀπὸ τὰ μπροστινὰ ποδαράκια τῆς νὰ τὸ χρησιμοποιοῖ γιὰ μαξιλάρι. Οἱ πόδες ποὺ παίρνει παρουσιάζουν μεγάλην ποικιλίαν: ἔχει στάσεις ποὺ τὴν δείχνουν ὡς νὰ εἶνε βυθισμένη εἰς ἔκστασιν, στάσεις ποὺ μαρτυροῦν μεγάλην συγκέντρωσιν σκέψεων, στάσεις μεγαλοπρεπεῖς καὶ στάσεις ποὺ προδίδουν μιαν μακαρίαν ἀποχαύνωσιν. Ἐξ ἄλλου κάθε στάσις ποὺ παίρνουν οἱ γάτες κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἡμέρας μέσα εἰς τὰ σπίτια μας, ἔχει ἐνδιαφέρον: Οἱ γάτες, ὅταν κοιμῶνται τὴν ἡμέρα, ὀνειρεύονται τὰς νυκτερινὰς περιπετείας τῶν...

Ἡ Μίννα ἔχει καὶ μιὰ ἄλλη χαρακτηριστικὴ λεπτομέρεια: Μόλις βγαίνει φωνὴ ἀπὸ τὸ μικρὸ στόμα τῆς: Ἐνα σβυσμένο, χαμηλό,

σύντομο νιαούρισμα... Ὄταν, ἐπὶ παραδείγματι, ἐπιθυμῇ νὰ τῆς ἀνοίξουν μιὰ πόρτα, ἀνοίγει τὸ στόμα τῆς, ἀλλὰ δὲν βγάζει μιλιὰ. Δὲν θέλει ν' ἀκούεται. Προτιμᾷ νὰ μαντεύεται. Μέσα στὸ σπίτι εἶνε κάθε στιγμή ἕνα αἰνίγμα. Κυττάζει πρὸς τὸ πόμοιο ποὺ ξεύρει πῶς πρέπει νὰ στραφῇ γιὰ ν' ἀνοίξῃ ἡ πόρτα, καὶ ἀνοίγει τὸ μικρὸν, ἀθόρυβον στόμα τῆς, ὡς νὰ θέλῃ νὰ σὰς πῇ: Ἐγὼ ἀνοίξα τὸ στόμα μου! Ἀνοίξε κ' ἐσύ τὴν πόρτα! Πρέπει νὰ θορυβηθῇ ἐξαιρετικὰ, πρέπει κατὶ τὸ ἐντελὸς ἔκτακτον νὰ συμβαίνει, γιὰ ν' ἀκουσθῇ ἡ σβυσμένη, ἀνεπαίσθητη σχεδὸν φωνή, ποὺ βγαίνει ἀπὸ τὸ στόμα τῆς! Καὶ τὸ σύνθημα ἀκόμη τοῦ κινδύνου καὶ τοῦ πανικοῦ, τὸ σιωπηλὸν αὐτὸ πλάσμα τὸ παρέχει μὲ μιὰ μικρὴ κραυγὴ ποὺ μόλις ἀκούεται!

Ἡ Μίννα εἶναι ἕνα ζῶον ἀπιστεύτως ἡμερον. Τὰ μικρά παιδιὰ μποροῦν νὰ τὴν κάμουν ὅ,τι θέλουν, μποροῦν νὰ γίνουν τύραννοί τῆς, χωρὶς νὰ ἐπιχειρήσῃ νὰ τοὺς δείξῃ τὰ νύχια τῆς. Ὅπως ὅλες οἱ γάτες ποὺ σέβονται τὸν ἑαυτὸν τῶν, ἐννοεῖ τὰ χάδια ποὺ τῆς κάνουν νὰ εἶνε σοφά! Τὸ σῶμα τῆς γάτας πρέπει νὰ ἔχῃ ἐξαιρετικὴν εὐαισθησίαν. Ἀλλὰ καὶ ὅταν τὰ χέρια ποὺ ἐπιχειροῦν νὰ τὴν χαϊδεύσουν εἶνε ἄξεστα καὶ κάνουν τὸ μικρὸν σῶμα τῆς νὰ πονῇ καὶ νὰ ὑποφέρῃ, καὶ πάλιν δὲν ἐπιχειρεῖ νὰ τιμωρήσῃ καὶ νὰ ἐκδηλώσῃ τὴν διάθεσιν νὰ φύγῃ. Ἄν εἶναι ἀλήθεια πῶς ὁ ἄνθρωπος γιὰ νὰ ἐξημερώσῃ τὰ ζῶα ἠναγκάσθῃ νὰ τὰ χαϊδεύῃ, ἂν εἶνε ἀληθὲς ὅτι τὰ ζῶα ἐδίδασαν εἰς τὸν ἄνθρωπον τὴν θωπείαν, τότε ἡ γάτα, μὲ τὸ νὰ εἶνε ἐξαιρετικὰ δύσκολη εἰς τὸ κεφάλαιον τῶν χαδιῶν, μπορεῖ ἀσφαλῶς νὰ διεκδικήσῃ κατ' ἐξοχὴν τὸν τίτλον τοῦ διδασκάλου τῆς θωπείας!

Μικροὶ ἀγαπῶνται τοῦ «Φίλου τῶν Ζώων», μαθηταὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Σχολείου τῆς ΑΔΑΙΣ ΑΜΠΕΜΠΙΑ ποὺ μᾶς εἶχαν στείλει πρὸ καιροῦ τὴν φωτογραφίαν τῶν. (Δι' αὐτοὺς γράφομεν εἰς τὴν σελίδα 78.)

Ἡ Μίννα φορεῖ κολλιέ! Ὅσοι τὴν βλέπουν, δὲν κρατοῦνται ἀπὸ τοῦ νὰ μᾶς ἀποδείξουν ὅτι αὐτὸ ποὺ κάνομε εἶνε τρελλόν, ἐπικίνδυνον, καὶ ὅτι ἐν δεδομένῃ στιγμῇ μπορεῖ νὰ εἶνε καὶ μοιραῖον γιὰ τὴν Μίννα μας! Οἱ γάτες σκαρφαλώνουν στὰ δένδρα καὶ, ἂν καμμιά φορὰ τὸ κολλιέ τῆς πιασθῇ ἀπὸ κανένα κλωνί, ἡ Μίννα κινδυνεύει νὰ εὐρεθῇ ἀπαγχονισμένη! Πάντως τὸ γεγονὸς εἶνε ὅτι ἡ Μίννα φορεῖ τόσον καιρὸ τὸ κολλιέ τῆς, βγαίνει μὲ αὐτό, καὶ ἕως τώρα δὲν ἔπαθε τίποτα. Πρέπει νὰ ἔφθασε νὰ τὸ θεωρῇ ὡς ἕνα ἐξάρτημα τοῦ σώματός τῆς! Τὸ κολλιέ ποὺ τῆς φορέσαμε, φροντίσαμε, γιὰ λόγους πρακτικούς, νὰ ἔχῃ καὶ δυὸ κουδούνια. Αὐτὰ τὰ κουδούνια ἔχουν καταντήσῃ ἡ φωνὴ τῆς Μίννας, ποὺ, ὅπως εἶπα, εἶνε ἕνα πλάσμα σχεδὸν ἄλλο! Ἡ Μίννα εἶνε ἐπὶ παραδείγματι, ἔξω ἀπὸ τὴν κλειστὴν πόρτα ἐνὸς οἴκουδ' ὅποτε διαμερίσματος τοῦ σπιτιοῦ. Δὲν εἶνε κανεὶς παρὼν γιὰ νὰ τὴν δῇ καὶ νὰ τῆς ἀνοίξῃ. Ἡ Μίννα κινεῖ ἐλαφρὰ τὸ κεφαλάκι τῆς καὶ τὰ κουδούνια τῆς συγκροῦνται καὶ ἀκούεται ὁ λεπτὸς, μουσικὸς ἦχος τῶν. Καὶ ἀνοίγομε τὴν πόρτα. Τὰ ζῶα εἶνε παρατηρητικά, ὅσον δὲν ὑποπτευόμεθα. Ἡ Μίννα ἔχει διδαχθῇ ἀπὸ τὴν πείρα τῆς νὰ κουδουνίσῃ τὰς θελήσεις τῆς! Μοῦ ἀρέσει τόσον πολὺ νὰ τὴν ἀκούω νὰ κουδουνίσῃ τὰ δυὸ μικρά κουδούνια τῆς, ὥστε πολλάκις ἐπίτηδες, ἀργῶ νὰ τῆς ἀνοίξω! Ἡ Μίννα ἔχει μάθῃ νὰ συγκεντρώῃ τὰ γατάκια τῆς κουνώντας τὸ κεφαλάκι τῆς ὥστε ν' ἀκούωνται τὰ μικρά κουδούνια τῆς! Ὄταν τὰ γατάκια τῆς μόλις ξεπεταχθοῦν, κάνουν τρέλλες καὶ ἐξαφανίζονται εἰς τὸν κῆπον, ἡ Μίννα, μητέρα προσεκτικὴ καὶ φιλόστοργος, προβάλλει εἰς τὴν πόρτα ἢ τὸ παράθυρον καὶ ἐξαπολύει μὲ τὰ κουδούνισματα τοῦ περιδεραιοῦ τῆς τὰς διαταγὰς τῆς.

Περιεργότερον ἀκόμη εἶναι ὅτι ἡ Μίννα ξεύρει νὰ καθιστᾷ ἀθόρυβα τὰ κουδούνια τῆς μὲ ὁσὴν τέχνην ξεύρει νὰ τὰ κάνῃ ν' ἀκούωνται! Ὄταν θέλῃ νὰ μαγνητίσῃ ἕνα πουλί, ἦχος δὲν βγαίνει ἀπὸ τὰ κουδούνια τῆς! Σὲ τέτοιο σημεῖον μπορεῖ νὰ σταθῇ ἀκίνητη μιὰ γάτα. Γιὰ νὰ χαρακτηρίσῃ κανεὶς σὲ τέτοιες στιγμὲς, ποὺ προηγούνται συνήθως τῆς ἐπιθέσεως, τὴν ἀκίνησίαν τῶν, μιὰ ἑκφρασίς μόνον χωρεῖ: «Φύλλο δὲν σαλεύει». ΜΙΧΑΗΛ ΖΟΖΕΦ

Η ΦΡΟΝΤΙΔΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΓΑΤΑ

— Εἶναι πολὺ προτιμώτερον νὰ ἔχῃ κανεὶς μιὰ μόνο ἢ τὸ πολὺ δύο γάτες καὶ νὰ τίς περιποιῇται καλὰ, παρὰ νὰ ἔχῃ περισσοτέρες, νὰ μὴ μπόρῃ νὰ τίς θρέψῃ καὶ νὰ τίς ἀφίηνῃ νὰ γυρίζουν σὰν ἀδέσποτες.

— Μιὰ καλοθρεμμένη καὶ δυνατὴ γάτα θὰ σὰς εἶναι πειὸ χρήσιμη γιὰ νὰ φυλάῃ τὸ σπίτι ἀπὸ ποντικούς, παρὰ μιὰ λεπτὴ καὶ ἀδύνατη.

— Σηκώνετε τὴν γάτα μὲ προσοχή, βάζοντας τὸ χέρι κάτω ἀπὸ τὰ μπροστινὰ πόδια, ταυτοχρόνως δὲ σηκώνετε καὶ τὰ πίσω μὲ τὸ ἄλλο χέρι. Δὲν πρέπει νὰ πέρνετε στὰ χέρια τὰ μικρά γατάκια. Καὶ πρέπει αὐτὰ νὰ τρέφονται τέσσαρες φορὲς τὴν ἡμέρα, ὅταν ἀπογαλακτισθοῦν.

— Βουρτσίζετε τακτικὰ, τὸ τρίχωμα τῆς γάτας, πάντοτε κατὰ τὴν κατεύθυνσί του. Τὰ μουστάκια τῆς γάτας εἶναι πολὺ εὐαίσθητα καὶ δὲν πρέπει νὰ παίξῃ κανεὶς μ' αὐτά.

— Στὶς γάτες ἀρέσει νὰ σκαρφαλώνουν καὶ ἔτσι κινδυνεύουν νὰ σκαλώσουν σὲ κάγκελα παραθυρίων, σὲ θάμνους καὶ δένδρα, ἂν φοροῦν περιλαίμιο. Συχνὰ στραγγαλίζονται ἐνῶ προσπαθοῦν νὰ ἐλευθερωθοῦν.

— Κλείνετε μέσα τίς γάτες κατὰ τὴν νύκτα. Ἐνα κιβώτιο ἢ ἕνα καλάθι μὲ ἀναπαυτικὸ στρωματάκι καὶ ἕνα καθαρὸ σκέπασμα, ἀποτελοῦν ἕνα κατάλληλον κρεβάτι. Μὴ τὸ τοποθετεῖτε σὲ ρεύματα.

— Μὴν ἐγκαταλείπετε τὴν γάτα σας ὅταν πηγαίνετε εἰς τὴν ἐξοχὴ. Ἄν δὲν μπορεῖτε νὰ βρῆτε κατάλληλον φιλικὸ σπῆτι, ἀποτάνθητε εἰς τὴν Ἑταιρίαν Προστασίας τῶν Ζώων, νὰ σὰς συστήσῃ.

— Γιὰ νὰ περιορίσετε τὴν αὐξήσει τῶν γατιῶν, κρατῆστε μόνο ἕνα ἀπὸ τὰ νεογνῆτα καὶ θανατώσατε τὰ ἄλλα χωρὶς βάσανα προτοῦ ἀνοίξουν τὰ μάτια τῶν.

— Τὰ μέλη τῆς Ἑταιρίας Προστασίας Ζώων πρέπει νὰ παρακολουθοῦν τὴν τύχην τῶν ἀδεσπότην γατιῶν στὴ συνοικίαν τῶν, νὰ ἐμποδίζουν τοὺς μικροὺς νὰ τυραννοῦν τίς γάτες καὶ ν' ἀναφέρουν κάθε περίπτωσι σκληρότητος εἰς τὰ ἀστυνομικὰ τμήματα ἢ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἑταιρίας Προστασίας τῶν Ζώων. Τηλ. 20.138. (Βουκουρεστίου 23.)

ΤΟ ΔΕΛΦΙΝΙ ΣΤΙΣ ΘΑΛΑΣΣΕΣ ΜΑΣ

ΑΠΟ Τ'ΑΛΙΕΥΤΙΚΑ ΤΟΥ Κ. ΚΩΣΤΗ ΜΠΑΣΤΙΑ

Στά νερά τὰ δικά μας ἄλλα θεριόψαρα μεγαλύτερα δὲν βρίσκονται, ἐξὸν ἀπὸ τὰ δελφίνια καὶ τοὺς φαλιανούς. Οἱ φάλαινες περιδιαβάζουν ψηλά στὶς μεγάλες θάλασσες καὶ δὲν ἀπερνοῦν τὶς δικές μας. Δελφίνια ὅμως καὶ φαλιανοὶ ἀπὸ τὰ πιὸ πανάρχαια χρόνια ταξιθεύουνε στὰ νερά μας. Κι' ἂν ἀπαντήσαμε ψάρια ξυπνά, πού νογᾶνε χίλια δυὸ καὶ σκαρώνουνε τερτίπια καὶ μηχανές, τὰ δελφίνια ἔχουνε ξυπνάδα σπάνια κι' ὄχι μονάχα νοῦ, ἀλλὰ κι' ἄλλες χάρες, ὅπου μονάχα σ' ἀξιόλογα ζωντανὰ μπορεῖ νὰ ξεχωρίσει κανεὶς.

Χαίρουνται ἅμα ἡχος γλυκὸς χαϊδέψει τ' αὐτὶ τοὺς καὶ μαζεύονται μερωμένα ν' ἀγοικήσουνε τραγοῦδι καλὸ ἢ ὄργανου παιγνίδισμα. Καὶ ξεχνιοῦνται μπροστὰ σὲ τέτοιες χαρὲς κι' ἀλημονᾶνε καὶ θροφή κι' ὀχτρούς. Κι' ἀκόμα τοῦτα τὰ ζᾶ ἔχουνε τὴν ὑπόρεση καὶ τὴν καρδιά νὰ φιλιωθοῦνε μὲ τὸν ἄνθρωπο. Δίπλα του νὰ ταξιθεύουνε κι' ἀπὸ τὸ χέρι του νὰ πάρουνε θροφή. Ὁ Αἰλιανός, στὰ παλιὰ χρόνια, ἱστορεῖ γιὰ ἔρωτες δελφινιῶν πρὸς ἄνθρωπο. Φιλία ὅλο αἶσθημα καὶ τρυφερότη ἐνὸς δελφινιοῦ σ' ἕνα ἔφηβο παιδί.

Ὡστόσο τὰ δελφίνια μένουν πάντα ζωντανὰ ἀξιόλογα καὶ ξυπνά. Μπανίζουμε τὰ δίχτυα καὶ ξέρονε, σὰ νὰ κρατᾶνε ρολοὶ, τὴν ὥρα καὶ τὴ στιγμή πού θὰ τὰ ρίξει ὁ ψαράς. Σὰν νὰ τᾶχουνε μελετημένα καὶ συμφωνημένα, φτάνει καὶ καταπίνει καὶ τὰ δίχτυα καὶ τὰ ψάρια.

Λιγοστὰ πλάσματα ἔχουνε γιὰ τὴ γέννα τοὺς τὴν τρυφερότητα καὶ τὴ στοργή τοῦ δελφινιοῦ. Ἐλαχε νὰ πιαστεῖ μωρὸ δελφινιοῦ κ' ἡ θάλασσα ἀνατρίχισε ἀπὸ τὸν πόνο τῆς μάνας καὶ τῆς φαμελιάς. Κοπάδι τὰ δελφίνια ἀκολουθήσανε τὸ τρεχαντήρι καὶ τὸ κυκλῶσαν ἂν' ὀλοῦθε, φωνάζοντας γιὰ τὸ ἄδικο πού τοὺς ἔγινε καὶ τὸ σκληρὸ ἀποχωρισμὸ τοῦ σπλάχνου ἀπὸ τὴ μάνα του. Φωνὴ καὶ κλάμα καὶ βόγγος σπαραχτικός.

Κι' ἀφοῦ τῷφερε ὁ λόγος, ἀξίζει νὰ εἰπωθεῖ πὼς κακὰ λογαριάζονται γι' ἄφωνα τὰ ψάρια. Τὰ ζᾶ τὰ στεριανὰ διαλαλοῦν τὸν πόνο τοὺς καὶ τὴν χαρὰ τοὺς. Σφυρᾶνε, κελαῖδανε, μουγγρίζουνε, οὐρλιάζουνε καὶ εἶναι ὅλα αὐτὰ μέσα γιὰ νὰ κάνουνε τὸν ἄνθρωπο νὰ τὰ φροντίζει καὶ νὰ τὰ λογαριάζει ἔτσι πὺς πρέπει στὴν καλὴ ἢ τὴν κακὴ τοὺς ὥρα, γιὰ ν' ἀγγίξεις ἕνα κουτάβι ἢ ἕνα κατσούλι ἢ κι' ἕνα πουλερικό, θὰ πρέπει νὰ λογαριάσεις τὴ μάνα, ποῦν' ἔτοιμη νὰ χυμῆξει καὶ νὰ προστατέψει, μ' ὅποια

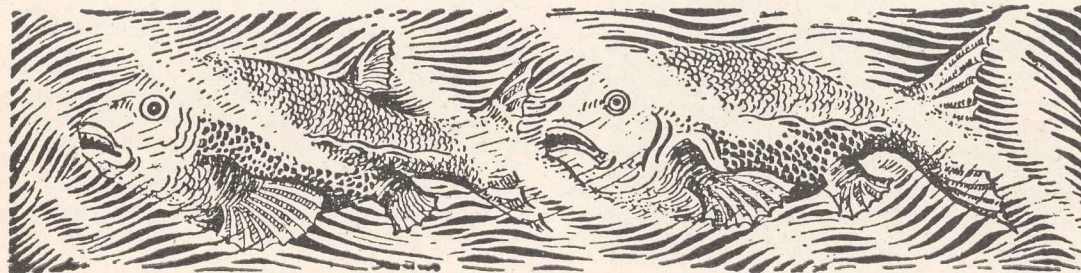
ἀρματωσιὰ τὴν ὥπλισε ἡ φύση, τὴ σάρκα τῆς ἀπὸ τὴ σάρκα τῆς. Ποιὰ μάνα ὅμως νὰ προστατέψει τὴν ἀγουρη γέννα, πού σαρώνει ὁ κολοσοῦρης μέσα στὰ λιμάνια καὶ στὰ ρηχὰ παραθαλάσσια; Οὔτε μάννα, οὔτε φωνή, οὔτε βόγγος! Κι' ὅμως ἂν δὲν παραστέκει μάνα σ' ὅλα αὐτὰ τὰ θαλασσινὰ πλάσματα, ἡ φωνὴ δὲν ἀπολείπει. Τὴν ἄκουσα μὲ τὰ ἴδια μου τ' αὐτιά, μόλις ἡ ἀπόχη, μιὰν αὐγὴ, ἔφερε πάνω στὸν ἀφρὸ ἕνα δυὸ ὀκαδῶν. Στὸ πρῶτο ἀντάμωμα τοῦ πρωῒνου ἀγέρα, ἕνα βογγητό, σὰ μικροῦ σκαθαριοῦ βούϊσμα, ἔφυγε ἀπὸ τὸ στόμα του. Καὶ βάσταξε λίγο, σὰν βόγγος καὶ κλάμα, σὰν παράπονο γιὰ τὸν ἄδικο θερισμὸ τῆς νειότητος του.

Στὸ στενὸ τῆς Μεσίνας κάθε τόσο μαζεύονται ψάρια, κι' ὅλα μαζὺ βγάζουν ἀλλόκοτα ξεφωνητά. Καὶ τοῦτες τὶς φωνὲς ἀκούνε οἱ ψαράδες κ' οἱ θαλασσινοὶ νᾶρχονται μέσα ἀπ' τὴν καρδιά τοῦ πελάγου, ἀπὸ τὰ βάθη τῶν νερῶν, σὰν ἄγρια μουσική, πού φέρνει εὐθὺς στὸ νοῦ τοῦ διαβασμένου ἀνθρώπου τὰ παλιὰ παραμῦθια γιὰ τὶς σειρήνες. Μὰ καὶ γι' ἄλλα ψάρια μὲ φωνή, μιλῆσανε κεῖνο τὸ πρωῒνὸ στοῦ καπετάν Καντάρη τὸν «Ταξιάρχη»: Γιὰ τ' ἀλογατάκι τῆς θάλασσας καὶ τὸ χελιδονόψαρο κι' ἀκόμα ὕστερα ἀπὸ καιρὸ, σὲ κουβέντα μὲ ξένους θαλασσινοὺς, ἔμαθα πὼς στὴ μικρότατη δημοκρατία τοῦ Ἰσημερινοῦ εἶναι ἕνα κἄτι ἀσπρόψαρα μικρά, μὲ γαλαζίους λεκέδες, πού ὄχι μόνον ἔχουνε φωνή, ἀλλὰ καταφέρνουνε φωνάζοντας νὰ τὸ γυρίζουν σὲ τραγοῦδι πού θυμίζει ὄργανο, πού ἡ μουσικὴ του ἀκούγεται ἀπὸ πολὺ μακριά. Στὶς θάλασσές μας τὸ σαφρίδι κάνει ἕναν παράξενο θόρυβο κουτώντας τὶς μασέλες του.

Φωνάζουνε λοιπὸν καὶ τὰ δελφίνια καὶ βογγᾶνε, ἅμα χάσουνε ἀγαπημένο πλάσμα. Ἐτσι ἀκούσαμε τὸ βόγγο τοὺς ν' ἀκολουθᾶει τὸ τρεχαντήρι μας ἀποζητώντας τὸ παρμένο μικρὸ τους. Τὰ λυπηθήκαμε καὶ πετάξαμε μισοπεθαμένο τὸ μωρὸ κι' ἔτρεξε ἡ μάνα κι' ὀρθώθηκε καὶ μὲ τὶς φτερούγες τῆς κοιλιᾶς τ' ἀγκάλιασε καὶ τῷσφιξε στὰ στήθια τῆς. Τ' ἄλλα δελφίνια χοροπήδησαν κι' ὅλα μαζὺ γυρίζανε καὶ φύγανε τρεχάτα κι' ἀναγαλλιασμένα.

Πὼς μὲ τέτοιες χάρες ν' ἀψηφίσει ὁ ἄνθρωπος τὸ δελφίνι καὶ τὴν πιὸ φυσικὴ ἀπὸ τὶς τιμὲς πού τοῦ κάνουνε οἱ Ἀρχαῖοι. Δίκαια τὸ λογαριάζανε πλάσμα ξεχωριστὸ καὶ θεῖο καὶ δίκαια τὸ μπερδέψανε στοὺς ἔρωτες τοῦ Ποσειδῶνα καὶ τῆς Ἀμφιτρίτης.

ΚΩΣΤΗΣ ΜΠΑΣΤΙΑΣ

ΕΝΩ ΒΑΣΑΝΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΖΩΑ...

ΠΑΡ' ΟΛΙΓΟΝ ΤΥΦΛΟΣ

ΤΟ ΔΡΑΜΑ ΤΩΝ ΑΠΟΜΑΧΩΝ

Μὲ πόνον ἀληθινὸν ἕνας γονεὺς μᾶς ἐξιστορεῖ ἕνα πάθημά του καὶ μᾶς παρακαλεῖ νὰ τὸ δημοσιεύσωμεν, διὰ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς μάθημα: Ἐνας μικρὸς γιὸς τοῦ φίλου μας αὐτοῦ εἶχε φτιάξει κάποια μέρα ἕνα «λάστιχο», παρὰ τὴν αὐστηρὰν ἀπαγόρευσιν τοῦ πατέρα του, καὶ ἐκυνηγοῦσε μὲ αὐτὸ τὰ πουλιά. Ἐγίνε ὅμως τὸ ἔξης: Ἐνα ἀπὸ τὰ μικρὰ βλήματα, τὰ προωρισμένα γιὰ τὰ πουλιά, ἐχτύπησε στὸ μάτι ἕνα ἄλλο παιδί, σκαρφαλωμένο (ἴσως γιὰ τὸν ἴδιο σκοπὸ κι' αὐτό) σὲ μιὰ κορομηλιά. Ἐκινδύνευσε νὰ λυντσαρισθῇ ὁ τόσο κακὸς μικρὸς κυνηγὸς καὶ ὁ δυστυχισμένος πατέρας του ἔτρεξε στοὺς γιατροὺς γιὰ νὰ σώσῃ τὸ μάτι τοῦ ἄλλου παιδιοῦ. Φαντάζεται κανεὶς τί ἀναστάσεις θὰ ἔγινε καὶ στὶς δύο οἰκογένειες, πόσο θὰ ἐτρόμαξε ὁ μικρὸς δράστης, πόσο θὰ ὑπέφερε ἀπὸ τύψεις, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὸν φόβον τῆς φυλακῆς, καὶ πόσο ιδιαιτέρως βαρὺ θὰ ἦταν τὸ πάθημα αὐτὸ γιὰ τὸν πατέρα του, γνωστὸν ζωόφιλον καὶ ἔνθερον προπαγανδιστὴν τῆς ζωοφιλίας. Διαφαίνεται κάποτε μέσα εἰς τὰ γεγονότα τῆς ζωῆς αὐτῆς κάποιος νοῦς, ὁ ὁποῖος ἐκφράζεται μὲ αὐτὰ καὶ διδάσκει. Ἄς ἐλπίσῃ κανεὶς ὅτι καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν τὸ διδάγμα ὑπῆρξε καὶ ὅτι δὲν θὰ μείνῃ χωρὶς πρακτικὰ ἀποτελέσματα: Εὐτυχῶς τὸ μάτι τοῦ παιδιοῦ ἐθεραπεύθη καὶ ἔτσι δὲν ὑπῆρξαν τραγικὲς συνέπειες. Ἀλλὰ ὁ φτωχὸς πατέρας τοῦ μικροῦ δράστου ἐπλήρωσε 1037 δρχ., μὲ μεγάλες στερήσεις, γιὰ τὴν θεραπεία. Ἄς ἴδωμεν λοιπὸν τὰ παιδιὰ τί ἱστορίες μπορεῖ νὰ δημιουργήσῃ ἕνα λάστιχο. Δὲν εἶναι καλύτερα νὰ συμφιλιωθοῦν μὲ τὰ καυμένα τὰ πουλάκια καὶ νὰ «καταθέσουν τὰ ὄπλα» στὸ γραφεῖο μας; Εἰς ἀντάλλαγμα τοὺς κάνομε συνδρομητὰς τοῦ «Φίλου τῶν Ζώων» γιὰ ἕνα χρόνον δωρεάν.

ΔΕΥΤΕΡΙΑ

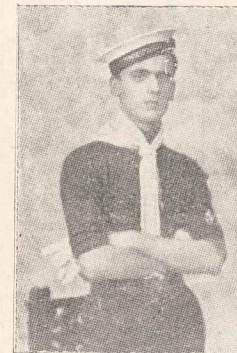
Τοῦ δώσανε τὴ λευτεριά του κ' ἔφυγε μὲ χαρὰς φωνὴ νὰ ξαναβρῇ τὴ φαμελιά του. Ποῦχε ἀφήσει ὀρφανή...

Κι' ὀλοῖσα, σφεντόνα, πάει γιὰ τὰ μικρά του τὰ πουλιά, χορτάρια τρύπησε, περνάει, καὶ βρίσκειται μὲς τὴ φωλιά.

Ἀνέπνεαν αὐτὰ ἀκόμα τσιρίζοντας λυπητερά, γοργὰ τοὺς δρόσιζε τὸ στόμα, τὰ ζέστανε μὲς τὰ φτερά...

Καὶ κελαῖδουνε μὲ χαρὲς τώρα στὸ δάσος τὰ πουλάκια... Καὶ στέλνουν ἀμετρες εὐχὲς στὰ πού λευτέρωσαν χεράκια,

ANNA ΜΠΕΚΙΑΦ

Στὸ χωριὸ Δράκωνα τῆς Κρήτης, κοντὰ στὰ Χανιά, ἕνας δυστυχισμένος γάιδος ἔκανε κάποια μέρα ἕνα ταξίδι, πού ἐπρόκειτο νὰ εἶναι τὸ τελευταῖο: Ὁ ἀγωγιᾶς του τὸν τραβοῦσε ἔξω ἀπὸ τὸ χωριό, σ' ἕναν κρημνὸ, ὅπου ἐπρόκειτο νὰ τὸν ρίξῃ. Ἐκεῖνο τὸ μέρος ἦταν ἀληθινὸς Καϊάδας γιὰ τὰ δυστυχισμένα τὰ ζῶα, καὶ ἀπὸ ἐκεῖ, ὅστε-

ρα ἀπὸ μιὰ ζωὴ κόπου καὶ μόχθου, ἔπεφταν πρὸς τὸν θάνατο, ὅταν τὰ γηρατεῖα ἢ βαρεῖα ἀρρώστεια τὰ ἔκαναν νὰ μὴ μποροῦν νὰ σύρουν τὰ πόδια τῶν. Εἶναι αὐτὴ ἡ συνειθισμένη μοῖρα τῶν ζώων, ὅταν ἀχρῇ στεύονται ὡς πρὸς τὴν ἐργασία. Ἡ ζωὴ τῶν εἶναι τόσο σφικτὰ συνδεδεμένη μὲ τὴν ἐργασία, ὥστε τελειώνει ἀμέσως μόλις ἐκείνη σταματήσει, ὑπάρχουν δὲ εἰς ὅλα τὰ χωριά, δυστυχῶς, παρόμοια μέσα θανάτωσης τῶν ἀπομάχων συντρόφων τοῦ ἀνθρώπου καὶ παρόμοιοι τόποι, σπαρμένοι μὲ τὰ λευκάζοντα κόκκαλα τῶν. Ἄλλο ἕνα λοιπὸν γέρικο ζῶο ἐπρόκειτο νὰ ξεσκιστῇ πέφτωντας πάνω στοὺς μυτεροὺς βράχους.

Ἀλλὰ δὲν διαδίδεται ἐπὶ ματαίῳ ἡ ζωοφιλία. Ἐκεῖ στὴν ἐρημίᾳ εὐρέθηκε κάποιος γιὰ νὰ σώσῃ τὸ δυστυχισμένο ζῶο: Ὁ κ. Σ. Βλοντάκης, ἐνωμοτάρχης τῆς 10ῆς Ὁμάδος Ναυτοπροσκόπων Πειραιῶς, ἦταν ἐκεῖ μαζὺ μὲ κάποιον φίλο του. Καὶ ὁ καλὸς πρόσκοπος θυμήθηκε, ὅπως ὁ ἴδιος μᾶς γράφει, τὸ δὸν ἄρθρο τοῦ Νόμου τῶν Προσκόπων, πού ἐπιβάλλει ἀγάπην πρὸς τὰ ζῶα καὶ τὰ φυτὰ, ἔτρεξε λοιπὸν μαζὺ μὲ τὸν φίλο του καὶ πρόσλαβαν νὰ ἐμποδίσουν τὴν ἀπανθρωπία τοῦ ἀνθρώπου. Μιὰ μὴνυσις τὸν ἐφόβισε τόσο ὥστε νὰ μὴ ἐπαναλάβῃ περὶ τὸ ἐγχείρημα. Ἀλλὰ καὶ τὸ χωριὸ ἐπῆρε ἕνα χρήσιμο διδάγμα.

Τὸ μικρὸ αὐτὸ παραδειγματάκι εἶναι μιὰ καλὴ ἀπόδειξις τῶν ἀποτελεσμάτων πού μπορεῖ νὰ φέρῃ ἡ ἐξάπλωσις τῆς ζωοφιλίας. Ὅσο οἱ φίλοι τῶν ζώων πληθύνονται, τόσο αὐξάνουν καὶ αἱ πιθανότητες ὅτι θὰ εὐρεθῇ καὶ κάποιος ζωόφιλος μετὰ τῶν αὐτοπτῶν μαρτύρων κάθε περιπτώσεως σκληρότητος ἀπέναντι ζῶου, ὥστε νὰ ἐπέμβῃ. Καὶ κατ' ἄλλο συγχρόνως μαρτυρεῖται ἀπὸ τὴν μικρὴ αὐτὴ ἱστορία: Πόσα ἀποτελέσματα εἶναι δυνατόν νὰ φέρῃ ἡ συνεργασία τῶν προσκόπων, τῶν παιδιῶν αὐτῶν πού ἔχουν σκοπὸ τὴν εὐγενικὴν καὶ ἄξιο καὶ τῶν ὁποίων ἡ Ὀργάνωσις ἀξίζει νὰ τύχῃ κάθε ὑποστηρίξεως, ἀφοῦ βοηθεῖ οὐσιαστικώτατα κάθε καλὴ προσπάθεια πού γίνεται εἰς τὸν τόπον μας.

The Direction of the Greek «Animals' Friend» has given space, in past issues, to English articles concerning the protection of animals in this part of the world, because it felt that English speaking friends of Greece, who have done so much in encouraging the Greek S.P.C.A. will be interested to know the nature of its work. In his issue we can do no better than to reprint in full the editorial of the MORNING POST, which may be considered as an echo, coming from so far as England, of the lively propaganda activity conducted in Greece on behalf of animals.

SAFER FOR ANIMALS

Last week commemorated St. Francis of Assisi, the gentle saint whose name has shone through seven centuries; and then fell the day that belongs to another kindly spirit which deemed the birds and beasts not too lowly for a Christian's goodwill. From Italy there has come no news, as in past years, of small birds being freed from cages and the dedication of sanctuaries; but in Athens the name of Hierotheos, that legendary first Bishop who considered the dumb creation part of his 'See, was remembered with honour. For the third time October 4 was celebrated as the World's Day for Animals in Greece. After the manner of our Parades in Regent's Park, prizes were given for the best tended horses; the reigning Archbishop, the British Minister and others, distinguished in that ancient city, collaborated; and there were lectures and propaganda on behalf of such creatures as commonly take the world's kicks and can make no protest for themselves.

It must be confessed that hitherto the Greek has not treated his mule as the Arab his cherished steed, and the Athenian attitude towards animals hinted that if they were considered at all, it was solely as the beasts that perish. But we find at length that new, more humane disposition towards under-life on this planet—which is one of the most pleasing changes of this century—has spread to the farther fringes of Europe. There is at last some understanding that creatures other and older than man have a title in the earth, and that there is no need to sweep the globe bare of all but the upright species. Especially is tolerance and appreciation shown towards wild birds, which have been suddenly befriended—except by rapacious slaves of the collecting hobby—because their immense usefulness is comprehended and because, above all, eyes have been opened to their beauty. At home private benevolence and public money are establishing many sanctuaries; in France, Delamain and others are securing them a charter of immunity; in Italy Mussolini is their protector; in Hungary the State sends aeroplanes to their rescue; in Spain there are moves toward protection; in Germany and Austria long-established goodwill grows firmer still. On the anniversary of the Saint and the Bishop we can claim indeed that the world is a safer place for animals, if not for men.

Oct. 7, 1935

MORNING POST

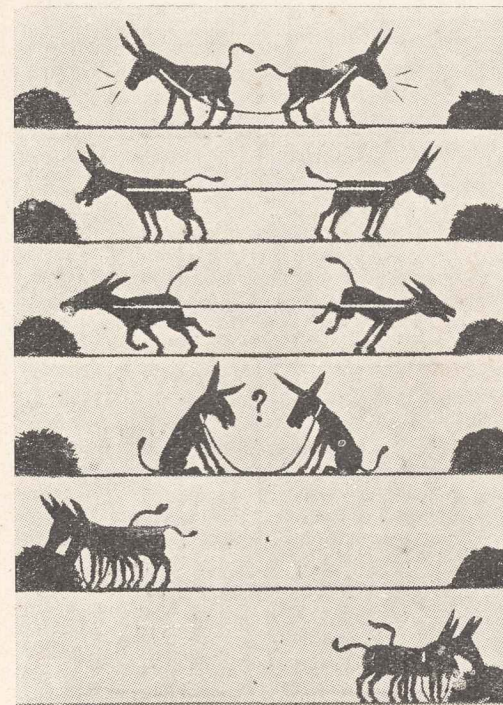
Ἀξίζει πράγματι νὰ ἐξαοῇ τὸ γεγονός διὰ τὸ ὅλον τῶν ἐν Ἑλλάδι συμβάντων τοῦ τελευταίου καιροῦ ἢ Παγκόσμιος Ἡμέρα τῶν Ζώων ἐγένετο ἀντικείμενον ἄθροον ἀπὸ μέρους τοῦ Morning Post τοῦ Λονδίνου. Δὲν πρέπει δὲ νὰ διαφύγῃ τῆς προσοχῆς μας ἡ ἀρίστη ἐντύπωση ἢ ὁποία δημιουργεῖται εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐκ παρομοίων ἐκπολιτιστικῶν προσπαθειῶν, αἱ ὁποῖαι μᾶς τιμοῦν καὶ βελτιώνουν ὅλον τὸν περιβάλλοντα τὴν περὶ ἡμῶν ἀντίληψιν τῶν ζώων ἐκτιμώντων ἰδιαιτέρως τὴν σημασίαν των. Κατωτέρω δημοσιεύομεν μεταφράσιν τοῦ ἐν λόγῳ ἄθροον καταχωρομένου καὶ ἐν πρωτοτύπῳ παραπλείρως:

ΑΣΦΑΛΕΣΤΕΡΟΝ ΔΙΑ ΤΑ ΖΩΑ

Τὴν παρελθοῦσαν ἐβδομάδα ἐφορτάσθη ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου τῆς Ἀσσίζης, τοῦ ἡπίου Ἁγίου, τοῦ ὁποῖου τὸ ὄνομα λάμπει διὰ μέσου ἑπτὰ αἰώνων, συνέπεσε δὲ ἡ ἰδία ἡμέρα ν' ἀνήκῃ καὶ εἰς ἓνα ἄλλο ἀγαθὸν πνεῦμα, τὸ ὁποῖον δὲν ἐθεώρησε τὰ ζῶα τόσον κατώτερα ὥστε νὰ μὴ δύνανται νὰ συμπεριληφθοῦν εἰς τὴν χριστιανικὴν ἀγάπην.

Ἀπὸ τὴν Ἰταλίαν ἐφέτος δὲν μᾶς ἦλθαν νέα περὶ ἀπελευθερώσεως πουλιῶν ἀπὸ τὰ κλουβιά των καὶ δημιουργίας ἀσύλων δι' αὐτά, ὅπως κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη. Ἀλλὰ εἰς τὰς Ἀθήνας ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἰεροθέου, ὅστις ἐθεώρησε καὶ τὴν βωβὴν δημιουργίαν ὡς μέρος τοῦ ποιμνίου του, ἐφορτάσθη μετὰ ἰδιαιτέρας τιμῆς. Ἡ τετάρτη Ὀκτωβρίου ἐφορτάσθη διὰ τρίτην φορὰν εἰς τὴν Ἑλλάδα ὡς Παγκόσμιος Ἡμέρα τῶν Ζώων. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἀγγλίας ἐν Ἀθήναις καὶ ἄλλαι διακεκριμέναι προσσωπικότητες συνετέλεσαν εἰς τὸν ἐφορτασμὸν τῆς Παγκοσμίου Ἡμέρας τῶν Ζώων εἰς τὴν ἀρχαίαν αὐτὴν πόλιν τῶν Ἀθηνῶν, ὡργανώθησαν δὲ διαλέξεις καὶ ἄλλαι σχετικαὶ δράσεις ὑπὲρ τῶν ὄντων ἐκείνων τὰ ὁποῖα συνήθως ὑπομένουν ἀδιαμαρτυρητῶς τὴν ἀσπλαγχνίαν τοῦ κόσμου.

Πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι μέχρι ἐσχάτων ὁ Ἕλλην δὲν ἐπεριποιεῖτο τὸν ἡμίονόν του ὅπως ὁ Ἀραβὶς τὸ ἀγαπητό του ἄλογο, ἢ δὲ συμπεριφορὰ τοῦ Ἀθηναίου ἐφανερώσεν ὅτι καὶ ἐὰν κάποτε ἐλαμβάνοντο ὑπ' ὄψει τὰ ζῶα, πάντως ἐθεωροῦντο προσωρισμένα νὰ ἐκλείψουν. Ἀλλὰ ἀποκαλύπτεται τώρα ὅτι ἡ νεωτέρα, περισσότερον ἀνθρωπιστικὴ, στάσις ἀπέναντι τοῦ ζωικοῦ κόσμου τοῦ πλανήτου μας—μία ἀπὸ τὰς περισσότερον εὐχαρίστους προόδους τοῦ αἰῶνος μας—ἔχει διαδοθῇ καὶ εἰς τὰ πλέον ἀπομακρυσμένα ἄκρα τῆς Εὐρώπης. Ἄν καὶ τοῦτο ἦλθε πολὺ ἄργά ὥστε νὰ σώσῃ μερικὰ ζωικά εἶδη τὰ ὁποῖα ἐξέλιπον, ἐδημιουργήθη ὁ μὸς ἐπὶ τέλους κάποια συνείδησις, ὅτι καὶ ἄλλα ὄντα, ἀρχαιότερα μάλιστα τοῦ ἀνθρώπου, ἔχουν δικαιώματα ἐπὶ τῆς γῆς καὶ δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ ἐρημωθῇ ἢ ὑδρόγειος ἀπὸ ὅλα τὰ ζῶα ἐκτὸς τῶν ὀρθίων. Προπαντὸς ἀνεκτικότης καὶ ἐνδιαφέρον δεικνύεται πρὸς τὰ ἐλεῦθερα πουλιά, μὲ τὰ ὁποῖα συνεφιλιώθη ὁ ἄνθρωπος διότι ἀντελήφθη τὴν ἀνεκτίμητον χρησιμότητά των καὶ πρόπαντὸς ἠνοίχθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ του πρὸς τὸ κάλλος των. Εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἡ ἰδιωτικὴ γενναιοδωρία καὶ τὸ δημόσιον Ταμεῖον ἔχουν ιδρύσει πολλὰ ἄστυα. Εἰς τὴν Γαλλίαν ὁ Ντελαμὰν καὶ ἄλλοι ἐξασφαλίζουν με νομοθετικὰ μέτρα ἄστυα διὰ τὰ πουλιά. Εἰς τὴν Ἰταλίαν ὁ Μουσολίνι θεωρεῖται ὁ προστάτης των. Εἰς τὴν Οὐγγαρίαν τὸ Κράτος μεταφέρει ἀερο-

πορικῶς τὰ πτηνὰ διὰ τὴν ἀσφάλειάν των. Εἰς τὴν Γερμανίαν καὶ τὴν Αὐστρίαν ἡ πρὸ πολλοῦ ἀρξασμένη προστασία τῶν ζώων γίνεται ἐντονωτέρα. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ λοιπὸν τοῦ ἐφορτασμοῦ τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου καὶ τοῦ Ἁγίου Ἰεροθέου, δυνάμεθα νὰ διαπιστώσωμεν ὅτι ὁ κόσμος ἔχει γίνῃ ἀσφαλέστερον μέρος διὰ τὰ ζῶα, ἐὰν ὅχι διὰ τὸν ἀνθρώπον.

ΜΟΡΝΙΓΚ ΠΟΣΤ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ. Καὶ εἰς τὴν καλὴν αὐτὴν συνάδελφον ὁ «Φίλος τῶν Ζώων» εἶναι ὀφειλέτης διὰ τὴν καλὴν ὑποδοχὴν τὴν ὁποίαν εὗρεν εἰς τὰς στήλας τῆς ἡ ὑπόθεσις τῆς ζωοφιλίας. Δὲν παρέχεται φύλλον χωρὶς κατὰ ν' ἀναφερθῇ σχετικόν, εἶναι δὲ ἰδιαιτέρως σημαντικὴ ἡ συνηγορία ἐφημερίδος μαθητικῆς, ἡ ὁποία κυκλοφορεῖ μετὰ τῶν παιδιῶν καὶ νέων. Ἀναμένομεν ἀκόμη περισσότερα καὶ εὐχόμεθα εἰς τὴν συνάδελφον πᾶσαν προκοπὴν, ἐπ' ἀγαθῇ τῆς μαθητικῆς νεότητος.

«Η ΦΛΟΓΑ» (1). Μηνιαῖο περιοδικόν, πού τὸ ἐκδίδουν νέοι. «Ὁ Φίλος τῶν Ζώων» εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ εὐχαριστήσῃ θερμῶς διὰ τὰ τόσο φιλικὰ λόγια πού ἀφιέρωσε ἡ «Φλόγα» γιὰ τὴν «Ἐταιρεία Προστασίας τῶν Ζώων» καὶ τὸ περιοδικόν μας, καθὼς καὶ γιὰ τὴν ἀναγγελίαν πού ἔκαμε τῆς «Παγκοσμίου Ἡμέρας τῶν Ζώων». Με μεγάλη μας χαρὰ εἶδαμε τὸ ἀληθινὸν ἐνδιαφέρον τῶν νέων τῆς «Φλόγας» γιὰ τὴν προσπάθειά μας καὶ περιμένουμε σημαντικὴν ἐνίσχυσιν ἀπ' αὐτοῦ. Τοὺς θεωροῦμε ὅχι μόνο συναδέλφους στὴν ἐκδοσὶν περιοδικοῦ, ἀλλὰ καὶ συνεργάτες στὴν ἀνθρωπιστικὴν ιδέα.

(1) Γραφεῖα: Ὁδὸς Γ' Σεπτεμβρίου, 15. Ἀθήναι.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

«Τ' ΑΛΙΕΥΤΙΚΑ». Τὸ καινούργιον βιβλίον τοῦ κ. Μπασιτᾶ, εἶναι ἓνα θαυμάσιον δῶρον καὶ μιὰ σπουδαιότατη συμβολὴ στὴν προσπάθεια γιὰ τὴν προστασίαν τῶν Ζώων. Πράγματι ὁ διαλεχτὸς λογοτέχνης μᾶς δείχνει ὅτι καὶ τὰ ψάρια ἔχουν συναισθήματα καὶ ζοῦν μιὰ ζωὴ πού ἀξίζει νὰ τὴν προσέξῃ κανεὶς καὶ νὰ διδαχθῇ ἀπ' αὐτὴν. Ὁ κ. Μπασιτᾶς μᾶς φέρνει ἐντελῶς κοντὰ στοὺς κατοίκους τῶν βυθῶν, μᾶς τοὺς γνωρίζει καὶ μᾶς κάνει νὰ τοὺς ἀγαπήσωμεν, γιὰ καὶ ὁ ἴδιος τοὺς ἐγνώρισε καὶ τοὺς ἀγάπησε. Συνιστοῦμε σ' ὅλους ὅσοι ἐνδιαφέρονται γιὰ τὰ ζῶα, νὰ διαβάσουν τὸ θαυμάσιον αὐτὸ βιβλίον, τυπωμένον μὲ πολλὴ ἐπιμέλεια ἀπὸ τὸν «Πυρσὸ» καὶ στολισμένον μὲ καλλιτεχνικώτατα σχέδια τοῦ κ. «Ἀλκη Κεραμίδα». Ὁ κ. Μπασιτᾶς εἶχε τὴν εὐγενὴ καλωσύνη νὰ μᾶς ἐπιτρέψῃ ν' ἀναδημοσιεύσωμε ἓνα κομμάτι ἀπὸ τ' «Ἀλιευτικά» του, καὶ νὰ παραχωρήσῃ γιὰ τοὺς ἀναγνώστας μᾶς πού θ' ἀγόραζαν τὸ βιβλίον του μέσῳ τοῦ «Φίλου τῶν Ζώων» ἑκπτώσιν 20 %.

«Ο ΟΣΙΟΣ ΛΟΥΚΑΣ», Χρυσόστομον Παπαδοπούλου (Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν). Μετὰ ἰδιαιτέρας χαρᾶς ἐπληροφόρηθημεν, χάρις εἰς τὸν Ποιμενάρχην τῆς Ἐκκλησίας μας, ἀκαταπόνητον συγχρόνως ἐρευνητὴν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας, ὅτι, πλὴν τοῦ Ἁγίου Ἰεροθέου, καὶ ἄλλος ἅγιος ἠγάπησεν ἰδιαιτέρως καὶ ἐπροστάτευσεν τὰ ζῶα, ὁ Ὅσιος Λουκάς ὁ Νέος, δυνάμενος νὰ παραβληθῇ πρὸς τὸν Ἅγιον Φραγκίσκον τῆς Ἀσσίζης. Ἀναγινώσκοντες τὴν σύντομον μελέτην τοῦ Μακαριωτάτου, οἱ ζωόφιλοι, θὰ γνωρίσουν μιαν ἐξέχουσαν μορφήν τοῦ ἐν Ἑλλάδι Ἀσκητισμοῦ καὶ πολλὰ θὰ διδαχθοῦν ἀπὸ τὰ ἐκεῖ ἀναφερόμενα ὁραϊκώτατα ἀνέκδοτα, τὰ σχετιζόμενα πρὸς τὴν ἀγάπην τοῦ Ὁσίου διὰ τὸ ζῶα. Ἐξ ἀφορμῆς τῆς μελέτης ταύτης παρεκαλέσαμε τὸν τακτικὸν συνεργάτην μας κ. Φάνην Μιχαλόπουλον νὰ μᾶς γράψῃ διὰ τὸν Ὅσιον Λουκᾶν εἰδικὸν ἄρθρον, τὸ ὁποῖον καὶ θὰ δημοσιεύσωμεν εἰς τὸ προσεχές.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΓΑΔΟΥΡΗΣ

Ἀπέθανε τελευταίως ὁ Νικόλαος Καργαδούρης, συνδιευθυντὴς, μαζί με τὸν κ. Μάανερ, τοῦ τυπογραφείου τῆς «Ἐστίας», τὸ ὁποῖον τόσον σημαντικὸν ῥόλον ἔχει παίξει διὰ τὰ ἑλληνικὰ γράμματα. Ὅλοι ὅσοι τὸν ἐγνώρισαν, ἐξετίμησαν ἰδιαιτέρως τὴν εὐληκρίειαν, τὴν ἐργατικότητα καὶ τὴν εὐσυνειδησίαν του, τὴν εὐσυνειδησίαν τῶν ἀνθρώπων τῆς παλαιότερας γενεᾶς. Ὁ Φίλος τῶν Ζώων, τυπωθεὶς ἐν ἀρχῇ εἰς τὸ Τυπογραφεῖον τῆς «Ἐστίας» καὶ ὀφείλων εἰς αὐτὸ τὸ ἐπιμεμελημένον τῆς μορφῆς, ἐθλίβη βαθύτατα ἀπὸ τὴν ἀπώλειαν ἐνὸς ἀρίστου ἐργάτου τῆς παρ' ἡμῖν ἐκδοτικῆς κινήσεως καὶ ἐνὸς καλοῦ μέλους τῆς Ἐταιρείας Προστασίας τῶν Ζώων, συλλυπεῖται δὲ ἐγκαρδίως τοὺς συγγενεὶς καὶ συνεργάτας του.

ΑΠΟ ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΜΑΣ

ΣΚΕΨΕΙΣ-ΔΡΑΣΕΙΣ-ΚΡΙΣΕΙΣ

Τὰ σχολεία, οἱ τόποι αὐτοὶ ποὺ μποροῦν νὰ εἶναι τὰ φυτώρια κάθε καλῆς προσπάθειας, εἰργάσθησαν ἱκανοποιητικὰ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς *Παγκοσμίου Ἡμέρας τῶν Ζώων*. Εὐχαριστοῦμεν λοιπὸν καὶ συγχαίρομεν ὄλους τοὺς καθηγητὰς καὶ διδασκάλους, οἱ ὅποιοι ὑπεδέχθησαν μὲ εὐμένειαν τὴν σχετικὴν ἐκκλησίαν μας καὶ ὠργάνωσαν εἰς τὸ σχολεῖον τὼν κατὰ φρονηματιστικὸν διὰ τοὺς μαθητὰς τῶν.

**

Τὸ *Ῥουρμεγιὸν τῆς Παιδείας*, φροντίζει τῶν κ. κ. Διευθυντῶν τῆς Μέσης καὶ Δημοτικῆς Ἐκπαίδευσως, τοὺς ὁποίους καὶ εὐχαριστοῦμεν, ἀπέστειλεν ἐγκύκλιον πρὸς τοὺς κ. κ. Ἐπιθεωρητὰς καὶ συνέστησε τὴν *ὀργάνωσιν ἐορτῶν καὶ διαλέξεων* ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς Π. Η. Ζ. εἰς ὅλα τὰ Σχολεία. Εἶναι τοῦτο ἓνα σημαντικὸν βῆμα πρὸς τὴν πρόοδον, ἀπὸ τὸ ὁποῖον πολλὰ δυνάμεθα νὰ ἐλπίζομεν. Ἐν *ἐγκυκλίῳ* τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῶν Δημοτικῶν Σχολείων *Κοζάνης*, ὑπογραφομένην ὑπὸ τοῦ ἀναπληροῦ τοῦ κ. *Γεωργίου Καρακώτσιου*, γίνεται ἀκριβὲς διεξοδικὸς λόγος διὰ τὴν σημασίαν τῆς Π. Η. Ζ. καὶ ἐν τέλει παραγγέλλεται: «Διὰ ταῦτα δέον κατὰ τὴν λῆξιν τοῦ τρίτου μαθήματος τῆς πρωίας τῆς 4ης Ὀκτωβρίου (ἡμ. Παρασκευῆς) οἱ ἐν Κοζάνῃ καὶ τῆς πρωίας τῆς 5ης τρέχοντος (ἡμ. Σάββατον) οἱ τῶν ἄλλων σχολείων, νὰ συγκεντρώσῃ τοὺς μαθητὰς καὶ, ἐνώπιον ὄλων τῶν διδασκάλων, νὰ ἀναπτύχῃ ὑφ' ἑνὸς ἡ σημασία τῆς ζωοφιλίας καὶ τὰ ἀγαθὰ τὰ ἀπορρέοντα ἐκ ταύτης. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ συνιστῶμεν θερμῶς τὸ περιοδικὸν «*Ὁ Φίλος τῶν Ζώων*», ἄριστον ἀπὸ πάσης ἀπόψεως (Βουλορεστίου 23, Ἀθήναι), ἐτησίας συνδρομῆς δρχ. 25 καὶ παρακολουθεῖν ὅπως ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ αἱ *σχολικαὶ ἐφορεταί.*»

**

Ἀπὸ τὸν ἀνταποκριτὴν μας κ. *Ν. Τζωρτζάκη* πληροφοροῦμεθα τὸ ἐξαιρετικὸν πρᾶγμα ἐνδιαφέρον τοῦ κ. *Ἐπιθεωρητοῦ Τρικκάλων*, ὁ ὁποῖος ἐπισκέφθη τὰ ἐκεῖ σχολεῖα καὶ ὠμίλησε διὰ τὴν Παγκόσμιον Ἡμέραν τῶν Ζώων, ὡσαύτως δὲ τὴν προῦθον ὑποστήριξιν ἀπὸ μέρους τοῦ *Γυναικείου Τρικκάλων* κ. *Κακάβα* καὶ τοῦ ἐκεῖ Ταγματάρχου κ. Τριανταφύλλου.

**

Μὲ πολλὴν ἐπιτυχίαν ἐορτάσθη ἡ Ἡμέρα τῶν Ζώων εἰς τὴν *Ἀμερικανικὴν Γεωργικὴν Σχολὴν Θεσσαλονίκης*. Ἡ Σχολὴ αὕτη ἐκπληροῖ σπουδαιότατον προορισμόν, διότι τροφοδοτεῖ τὴν ὑπαιθρον μὲ μωρφωμένους ἀγρότας, εἰδικευμένους καλλιεργητὰς κτηνοτρόφους, οἱ ὅποιοι δὲν θεωροῦν εἰς τὰς πόλεις, ἀλλὰ καταγίνονται εἰς πλουτοπαραγωγικὰς ἐργασίας εἰς τὰ χωριά τῶν. Διευθύνει δὲ τὴν Σχολὴν ὁ κ. *House*, Ἀμερικανὸς γεννηθεὶς καὶ ἀνατραφεὶς ἐν Ἑλλάδι, ὁ ὁποῖος γνωρίζει καλλίτερον παντὸς ἄλλου τὰς ἀνάγκας τοῦ τόπου μας, εἶναι δὲ ἐκ τῶν προποδῶν τῆς ζωοφιλικῆς ιδέας ἐν Μακεδονίᾳ, διδάσκων ἐμπράκτως τὴν πρὸς τὰ ζῶα συμπάθειαν εἰς τοὺς μαθητὰς τῆς Σχολῆς, ἰσαριθμούς ἀποστόλους τῆς ιδέας.

Εἰς τὸ *Κολλέγιον Ἀθηνῶν*, τὴν 4ην Ὀκτωβρίου οἱ μαθηταὶ τοῦ ἀνωτέρου τμήματος, παρισταμένου καὶ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Κολλεγίου κ. *Ὁμ. Ντεῦβις* ὡς καὶ τῶν καθηγητῶν, παρηκολούθησαν διάλεξιν τοῦ συνεργάτου τοῦ Φ. Ζ. κ. *Διον. Ν. Πόθου*, δικηγόρου, περὶ τῆς ἐλληνικῆς νομοθεσίας διὰ τὴν προστασίαν τῶν ζώων. Εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο ἐὰν ἡ διάλεξις αὕτη ἐπανελαμβάνετο εἰς ὅλα τὰ σχολεῖα μας, διότι, ἐκτὸς τοῦ γενικοῦ μορφωτικοῦ χαρακτῆρος τῆς διὰ μέλλοντας πολίτας παρουσίασε καὶ τὴν πρακτικωτέραν ἀποφιν τῆς προστασίας τῶν ζώων. Πράγματι δὲ μόνον διὰ τῆς γνωστοποιήσεως τῶν σχετικῶν νόμων καὶ τῆς ἐφαρμογῆς αὐτῶν θὰ ἐπιτευχθῇ κατὰ μέγα μέρος ἡ ἐπιδιωκομένη προστασία τῶν ζώων.

**

Εἰς τὸ Ἀμερικανικὸν Κολλέγιον «*Ἀνατόλια*» τῆς Θεσσαλονίκης ὑπάρχει εἰδικὸς Σύλλογος ἀπὸ μαθητὰς οἱ ὅποιοι διὰ τὴν 4ην Ὀκτωβρίου εἶχαν ἐτοιμάσει δύο πίνακας μὲ ὠραίας εἰκόνας ζώων καὶ σχετικὰς προτροπὰς. Κατὰ τὴν προῖτην συγκέντρωσιν ὠμίλησαν διὰ τὴν σημασίαν τῆς ἐορτῆς ὁ Διευθυντὴς τοῦ Κολλεγίου κ. *Riggs* καὶ δύο ἐκ τῶν καθηγητῶν. Ἐπίσης ἀπηγγέλθησαν ἀπὸ μαθητὰς σχετικὰ ποιήματα, προεκηρύχθησαν σχετικοὶ διαγωνισμοὶ καὶ ἐδόθησαν ἀπὸ τοὺς καθηγητὰς θέματα δι' ἐκθέσεις σχετικὰ πρὸς τὴν ζωοφιλίαν.

**

Εἰς τὸ *Ἀρσάκειον* αἱ δραστήριοι ἀντιπρόσωποι τῆς *Παιδαγωγικῆς Ἐπιτροπῆς Π. Ζ. Ἐλευθερία Κουκλά* καὶ *Ἀλεξ. Παπαγιαννοπούλου* ἐργάζονται πάντοτε μὲ ζήλον. Ἡ δ' ἡνίς Κουκλά μᾶς ἔστειλε καὶ ζωοφιλικά ποιήματάκια, περιμένοντες δὲ ὅτι καὶ ὅσοι ἄλλοι ἀπὸ τοὺς φίλους τῆς προσταθείας μας γράφουν, θὰ μᾶς στείλουν συνεργασίαν τῶν.

**

Εἰς τὸ προηγούμενον τεύχος εἶχαμεν γράψῃ ὅτι, καθὼς μᾶς καθηγγέλλετο, διεξήγετο εἰς τὴν Κηφισσιὴν *ἀπάνθρωπο κυνήγι* τῶν πουλιῶν ἀπὸ τὰ παιδιά. Χαίρομεν διότι ἔχομεν εὐχάριστα νέα ν' ἀνακοινώσωμεν: Ὁ κ. *Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Κηφισσιᾶς* μᾶς ἐκοινοποίησεν ἐπιστολὴν τοῦ πρὸς τοὺς διευθυντὰς τῶν ἐκεῖ δύο *Δημοτικῶν Σχολείων*, διὰ τῆς ὁποίας παρεκάλετο νὰ γίνοντες πρὸς τοὺς μαθητὰς αἱ δέουσαι συστάσεις. Καὶ εἰμεθα βέβαιοι ὅτι οἱ κ. κ. *Π. Τζέν* καὶ *Δ. Δηγιάννης*, μόλις ἤλθε τὸ πρῶτον εἰς γνῶσιν τῶν, ἔλαβαν κάθε ἐνδεικνύμενον μέτρον. Τοὺς εὐχαριστοῦμεν καὶ τοὺς συγχαίρομεν, δὲν παραλείπομεν δὲ καὶ τὴν δῆλωσιν ὅτι εἰμεθα εἰς τὴν διάθεσιν τῶν εἰς ὅ,τι θὰ ἡδυνάμεθα νὰ βοηθήσωμεν τὴν μεταξὺ τῶν μαθητῶν τῶν διάδοσιν τῆς ζωοφιλίας.

**

Καὶ κατὰ δυσάρεστον: Ἀνησυχοῦμεν διὰ τοὺς μικροὺς μας φίλους, τὰ ἐλληνόπουλα τοῦ *Ἑλληνικοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου* τῆς *Ἀντὶς Ἀμπέμπα*. ἔχομεν καὶ ἐκεῖ κάτω ἀκόμη ἐνθέρμους φίλους καὶ ὑποστηρικτὰς, οἱ ὅποιοι μᾶς εἶχαν στείλει πρὸ καιροῦ καὶ τὴν φωτογραφίαν τῶν, τὴν ὁποῖαν δημοσιεύομεν εἰς ἄλλην σελίδα. Εἶθε νὰ κοπᾷ τὸ ταχύτερον ἡ φοβερά τρικυμία ποὺ δέρνει τὴν χώραν τῶν.

Ο ΒΑΤΡΑΧΟΣ ΠΟΥ ΠΗΔΑ

Η ΖΩΟΦΙΛΙΑ ΤΩΝ ΝΑΥΤΙΚΩΝ

Οἱ Ἀμερικανοὶ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐξαντοατηρίδος τοῦ Μάρκ Τουαίν ὠργάνωσαν βατραχοδρομίας. Ἐνα ἀπὸ τὰ ὠραιότερα διηγήματα τοῦ Μάρκ Τουαίν εἶναι «Ὁ βάτραχος ποὺ πηδᾷ» καὶ οἱ Ἀμερικανοὶ ἐσκέφθησαν νὰ ζωντανεύσουν τὸ διήγημα αὐτό. Ἐπὶ πολλοὺς μῆνας ἐγυμνάζοντο ὑπὸ τῶν ὀργανωτῶν τοῦ ἀγῶνος βάτραχοι νὰ πηδοῦν καὶ, εἰς ἀγῶνας μὲ στοιχήματα, δοθέντας τελευταίως, ἀνδείχθησαν νικηταὶ βάτραχοι φέροντες μεγάλα ὀνόματα. Ὅλοι οἱ νικηταὶ θὰ ἐλάμβανον μέρος εἰς τοὺς ἀγῶνας κατὰ τὰς ἐορτὰς τοῦ Μάρκ Τουαίν. Ὅταν ὅλα ἦσαν ἔτοιμα, δύο βάτραχοι, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐπαίζοντο μεγάλα ποσά, ἐδραπέτευσαν. Μὲ ἄλματα τεράστια ἐγκατέλειψαν τὸν στίβον, διὰ νὰ κρυφθοῦν ἴσως εἰς κάποιον ἔλος. Οἱ ἀγῶνες ἐματαιώθησαν καί... ἡ ψυχὴ τοῦ Μάρκ Τουαίν θὰ γελᾷ μὲ τὸ πάθημα ἐκεῖνων οἱ ὅποιοι ἠθέλησαν νὰ ζωντανεύσουν τὸ διήγημά του.

ΜΟΝΟΜΑΧΙΑΙ ΣΚΥΛΙΩΝ

Ὁ γνωστὸς Ἀγγλὸς διηγηματογράφος Γουέντουορθ Ντοῦ ἔξεδωσε τελευταίως ἓνα βιβλίον, μὲ τὸ ὁποῖον δίδει χαρακτηριστικὰς πληροφορίας διὰ τὸ βάρβαρον ἔθιμον τῶν σκυλομαχιῶν. Εἰς αὐτὰς κυρίως χρησιμοποιοῦνται τὰ μπούλλ-τερριέ, τὰ ὁποῖα προπονοῦνται ἀπὸ τῆς μικροτέρας ἡλικίας. Τὰ τρέφουν μὲ ὥμὸ κρέας καὶ τὰ ποτίζουν με αἷμα βοῦς. Κάθε μέρα, ἐπὶ μίαν ὥραν τὸ πρῶτον καὶ μίαν ὥραν τὸ ἀπόγευμα, οἱ προπονῆται βάζουν τὰ σκυλάκια εἰς ἓνα δωμάτιον ποὺ θερμαίνεται εἰς βαθμὸν ἀνυπόφορον, τὰ δένουν μὲ ἓνα ἐλαστικὸ λουρί καὶ τοὺς παρουσιάζουν ἓνα μεγάλῳ σκυλί ἄλλης ράτσας. Τὰ σκυλάκια θέλουν νὰ τοῦ ἐπιτεθοῦν, ἀλλὰ τὸ λουρί δὲν τὰ ἀφίνει. Αὐτὸ διεγείρει τὴν ὀργὴν τῶν καὶ τὰ κάμνει κυριολεκτικῶς ἄγρια. Δυστυχισμένα ζῶα!

ΗΓΕΜΟΝΙΚΑ ΔΩΡΑ: ΤΑ ΘΗΡΙΑ

Μεταξὺ τῶν δώρων τὰ ὁποῖα ἔλαβεν ἡ δούκισσα τοῦ Κέντ Μαρίνα εἶνε καὶ θαυμάσιοι γάτοι τοῦ Σιάμ μὲ ὀφθαλμοὺς βαθυτάτου μαύρου χροῆματος, σπανιωτάτους εἰς τὰ ζῶα τοῦ εἶδους αὐτοῦ. Οἱ γάτοι αὐτοὶ εἶνε ἡμερώτατοι. Ἄλλ' ὁ δωρητὴς ἀπέστειλε μετ' αὐτῶν καὶ ἓνα ἀγριόγατον τοῦ Σιάμ, ἄγνωστον ἀκόμη εἰς τὴν Εὐρώπην, ἀλλὰ θαυμάσιον διὰ τὸ δέρμα του. Ἐξ ἀφορμῆς τῶν δώρων αὐτῶν, αἱ ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες γράφουν ὅτι ἀνέκαθεν οἱ πρίγκηπες καὶ οἱ βασιλεῖς εἶχαν ἄγρια θηρία ὡς συντρόφους τῶν καὶ ἀναφέρουν τὸν λέοντα τῆς Μαργαρίτας Ἀνζού, συζύγου τοῦ Ερρίκου 7ου τῆς Ἀγγλίας, τὴν λεοπαρδαλὴν τῆς Ἰσαβέλλας τῆς Βαυαρίας καὶ τὴν λέαιναν τοῦ Λουδοβίκου 11ου. Δυνάμεθα ἐδῶ νὰ προσθέσωμεν καὶ τὰ λεονταράκια τοῦ Χαϊλέ Σελασιέ.

Εἰς τὰς ἀγγλικὰς ἐφημερίδας ἐδημοσιεύθη τελευταίως ἡ φωτογραφία ἑνὸς μικροῦ ἀρνιοῦ, κρατούμενου ἀπὸ δύο ναύτας τοῦ ἐλληνικοῦ ἀτμοπλοίου «Νηρέως». Τὸ ἀρνάκι αὐτὸ εἶναι «ἡ μασκότ» τοῦ πλοίου, τὸ ἀγαποῦν δὲ τόσο οἱ ναῦται, ὥστε κάποτε ποὺ ἔπεσε εἰς τὴν θάλασσαν ἀπὸ ἓνα λάκτισμα ἀγελάδος, τὸ πλοῖον ἐσταμάτησε ἐπὶ δύο ὥρας, ἕως ὅτου τὸ ἀρνάκι εὐρέθη καὶ διεσώθη. Κατὰ ἓνα τελευταῖον ταξεῖδι εἰς τὸ Λονδὶνον εἰσήχθη εἰς δίκην ὁ πλοίαρχος τοῦ «Νηρέως», καὶ μαζί του καὶ τὸ ἀρνάκι, διότι κατὰ τοὺς ἀγγλικούς νόμους ἀπαγορεύεται ἡ εἰσαγωγή ζωντανῶν ζώων εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἄνευ ἀδείας. Ἀλλὰ τὸ «τυχερὸ ἀρνάκι» ἐδικαίωσε τὸ ὄνομά του: Ἡ ἀπόφασις τοῦ Δικαστηρίου ἦτο ἀθωωτική.

ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΟΝ ΖΩΩΝ

Ἐνας ζωφίλος, ἀποθανὼν τελευταίως εἰς τὸ Σικάγον, ἀφῆκε διὰ τῆς διαθήκης του ὁλόκληρον τὴν περιουσίαν του εἰς διαφόρους ὀργανώσεις προστασίας τῶν ζώων. Μεταξὺ τῶν ἄλλων καθορίζεται ὅπως ἓνα τμήμα τῆς κληρονομίας διατεθῇ διὰ τὴν ἰδρύσιν ἑνὸς νεκροταφείου διὰ σκύλους. Δὲν εἶναι δὲ καθόλου ἄχρηστος ἡ πρόνοια καὶ διὰ τὴν ταφὴν τῶν ζώων. Θὰ τὸ ἐννοήσῃ κανεὶς ἂν ἀναλογισθῇ τὸ οἰκτρὸν θέαμα τῶν πτωμάτων εἰς τὰ ρεῖθρα τῶν πεζοδρομίων, εἰς τὰ κάθρα καθαριότητος καὶ εἰς τοὺς χώρους ἀπορρίψεως τῶν σκουπιδίων, τὸ ὁποῖον ὀφείλεται ἀκριβῶς εἰς τὴν ἑλλειπὴν τῆς σχετικῆς μερίμνης.

ΑΚΙΝΔΥΝΟΝ ΚΑΙ ΑΘΩΟΝ ΚΥΝΗΓΙ

Εἰς τὸ Μιλᾶνον ἰδρύθη τελευταίως ἓνα πολὺ πρωτότυπον σκοπευτήριον. Προβάλλεται μία εἰδικὴ ταινία, χάρις εἰς τὴν ὁποῖαν τὸ ἄγριον δάσος μὲ τοὺς κινδύνους καὶ τὰ θηρία του περὶ ὅλους διόλου ἀκινδύνως ἐμπρὸς ἀπὸ τοὺς θεατὰς, οἱ ὅποιοι εἶναι ὅπλισμένοι καὶ ἔτοιμοι νὰ πυροβολήσουν μόλις ἀντιληφθοῦν θήραμα τῆς ἀρεσκείας τῶν. Ὅταν ἡ σκοπευσις ἐπιτύχῃ, ἡ προβολὴ σταματᾷ. Μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον γλυτώνουν καὶ οἱ κυνηγοὶ τὰς ταλαιπωρίας τῆς περιπλανήσεως μέσα εἰς τὰ δάση. Ἀλλὰ γλυτώνουν καὶ οἱ κάτοικοι τοῦ δάσους μερικὰς σφαιρὰς, ὥστε θὰ ἦτο πρᾶγματι εὐχῆς ἔργον ἂν τὸ εἰκονικὸν αὐτὸ κυνήγι ἐπετείνετο καὶ ἀντικαθίστατο τὸ πραγματικόν.

ΤΟ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΤΟΥ Κ. Θ. ΤΣΑΤΣΟΥ

ΒΗΣΑΡΙΩΝΟΣ 8

ἀναλαμβάνει δωρεάν τὴν σύνταξιν καὶ ὑποβολὴν μηνύσεων διὰ παραβάσεις τοῦ Νόμου περὶ Προστασίας τῶν Ζώων καὶ τὴν ἐν γένει παρακολούθησιν αὐτῶν.